

190375

എറണാകുളം
July 1925

Yismazhi
N26.1.12
190379

சீர்திருமணி

2

1926
1925

12

32
415m2, N24
N26, 1.12
190379

சிந்தாமணி

இரயர்தரமாதத்தமிழ்ப்பத்திரிகை.
பத்திராதிபர்
ஸகோதரி.வி.பாலம்மாள்.

பொருளடக்கம்.

கட்டாயக் கவ்வியும் பெண் குழை
(பத்திராதிபர்.)

நேபாளம்.

(சுவாமி அப்புதானந்தர்.)

வங்காளத்தின் எழுச்சி.

(மூலமன் எஸ். ஆர். வேங்கடாணந்தர்.)

மோட்டார் கார் பிரயாணம்.

இறு கதை.

(சகோதரி வி. பாலம்மாள்.)

புனி சாண்ட் பீபி.

(மூலமன். V. ஈடாஜன், B.A., L.T.)

இன்னம் பல சிறந்த வியாசங்கள்.

CHINTHAMANI
A HIGH-CLASS TAMIL MONTHLY.
EDITOR
SISTER V. BALAMMAL.

பொருளடக்கம்.

பக்கம்.	பக்கம்.
சுபோதாரம் சரிதம்—அர்த்தத்துடன் ... 602	கதர்ச்சேலை—ஒரு சம்பாஷணை ... 643
(சுதோதரி வி. பாலம்மாள்)	(ஸ்ரீமதி குசுப்பிரியை)
கேதயின் எதிரொலி ... 603	ஸ்ரீராதாகிருஷ்ணலீலைக்கும்மி ... 645
(ஸ்ரீமான் சுத்தானந்தபாரதியார்)	(ஸ்ரீமதி வி. கெ. ராஜம்மாள்)
கட்டாயக் கல்வியும் பெண்மக்களும் ... 604	சிந்தாமணி வாழ்த்து ... 646
(பத்திராதிபர்)	(கண்ணபுரத்துக்கவுணியன் வெண்ணெய்க்கண்ணனார்)
அலாந்ருமை (கோமதி) ... 605	செவிமபேகம் அல்லது மொகல் மன்னாது ... 647
சுபோதம் (ஸ்வாமி அழகுதானந்தர்) ... 608	அத்தப்பூரம் ... 648
மார்த்தோபோலோவின் யாத்திரைகள் ... 614	(ஸ்ரீமதி பாகிதி அம்மாள்.)
(ஸ்ரீமான் T. R. அனந்தநாராயண அய்யர்.)	மோட்டர்கள் பிரயாணம்—சிறுகதை ... 651
வங்காளமும் அதன் எழுச்சியும் ... 622	(சுதோதரி வி. பாலம்மாள்.)
(S. R. வேங்கடராமையர், B.A.)	கம்பு (ஒரு குறிப்பு) ... 667
இந்திய ஸ்திரீந்னங்கள் ... 627	(ஸ்ரீமான் சி. என். அனந்தநாமய்ய சாஸ்திரியார்.)
(ஸ்ரீமான் சி. என். அனந்தசுப்பன்)	அகலிகை ... 653
கதைப்பதிபம்—ஒரு சம்பாஷணை ... 633	(ஸ்ரீமான் ஏ. சொக்கலிங்கம் பிள்ளை)
(ஸ்ரீமான் T. S. K. ஸ்வாமி)	செவ்வர்க்கான பக்கங்கள் ... 660
காப்பி குடிப்பதினல் விளையும் தீமைகள் ... 637	ராணி சாண்ட் பீபி ... 662
(ஸ்ரீமான் உமாபதி அய்யர்)	(ஸ்ரீமான் V. டொஜன், B.A., L.T.)
பர்வதகுமாரி. ... 634	மதிப்புரை ... 665
(ஸ்ரீமான் மகேச குமார சர்மா)	

பத்திராதிபர் அறிவிப்பு.

1. வியாச மெழுவோர் தயவு செய்து ஒரே பக்கத்தில் தெளிவாய் எழுதி பனுப்புவதன் பெண்மக்களின் முன்னேற்ற விஷயமாகவே பெரும்பாலும் எழுத வேண்டி மென்று கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.
2. வியாச மெழுவோர்களின் அறிவிப்பாயங்களுக்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதி பல்லர்.
3. ஓரணு அனுப்பினால் பிரசுரிக்கப்பட்டத விபாகம் திருப்பியனுப்ப சௌகரியப்படுகிறது.
4. வியாசங்கள், மதிப்புரைப் புத்தகங்கள் இவைகளை பத்திராதிபர், “சிந்தாமணி,” “விவேகாந்ரமம்,” சலிவன்ஸ் கார்டன் ரோட், மயிலாப்பூர், சென்னை, என்று எழுதவும்.
5. மாதிரிக் காபி வேண்டுமோர் எட்டனு ஸ்டாம்பு அனுப்பவும்.
6. திருபம் எழுதுவோர் அவைகளில் வாக்கடிய பாடல்களைப் பிழையின்றி கவனித்து எழுதுதல் முக்கியம்.
7. திருபங்களில் விசேஷமாகப் பாடல்கள் போட்டு நிறப்பிவிடாமல் விஷயத்தைத் தெளிவாயும் சுருக்கமாகவும் தொடர்ச்சியாய் வாக்கடிய விபாகத்தை முழுவதும் ஒரே நடவை யிலும் எழுதிப்பனுப்பும்படி விஷயதானம் செய்வோர் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.
8. எட்டனு முன்பண மனுப்பிச் சிந்தாமணி மாதிரிக் காபி பெற்றுக் கொண்டவர் சந்தாதாராகும் பஷத்தில் மாதிரிக் காபி விலை எட்டனு வருஷ சந்தாவில் கணக்கிட்டுக் கொள்ளப்படும்.
9. சிந்தாமணியின் நிர்வாக விஷயங்கள், விளம்பர சம்பந்தமான கடிதங்கள் முதலியவைகளுக்குக் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதவும்.

மாணேஜர்,
சிந்தாமணி ஆபீஸ்,
சலிவன்ஸ் கார்டன் ரோட், மயிலாப்பூர், சென்னை.

CHINTHAMANI.

A HIGH CLASS TAMIL MONTHLY.

(Devoted mainly to the cause of Indian Women.)

EDITOR

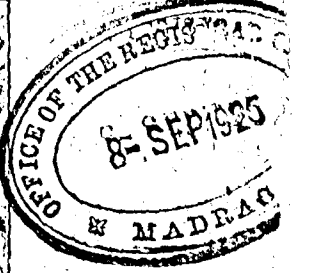
SISTER V. BALAMMAL.

Vol. I.]

July 1925.

[No. 12.]

श्रीरामदाये नमः ।

श्रीरामचन्द्र परमहंस नमः

சிந்தாமணி

சுபோதராம் சரிதம்.

COMPOSED AND ANNOTATED BY

SISTER V. BALAMMAL

DAUGHTER OF

Late Dr. A. E. VAIDYANATHA SASTRIAR, M. A., M. B. & O. M.

(All Rights reserved by the Authoress.)

सुवोधराम चरिते

यालकाण्डः.

कृतोद्वाहैस्तनुभवैस्सह पङ्क्तिरथः पुरम् ।

प्रत्यागच्छन्नपश्यत्तं जमदग्निमुत्तं पथि ॥ ४६ ॥

கூதோதாஹை: திருபணம் செய்யப்பெற்ற தனுபவ: சஹ புத்திரர்களுடன் கூட புரம் அயோத்யைக்குக் குறித்துப் பத்யாக்கூந் திரும்பி வருபவரான பங்கிரத: தசரதர் பதி வழியில் ஜமதாஹிமுத் பரகராமரை அபத்யத் பார்த்தார் ॥ ४६ ॥

कुठारधरमत्यन्तकठोरवचनं मुनिम् ।

जित्वा रामस्वतातस्य चक्रे भयनिवारणम् ॥ ३७ ॥

ராம: ஸ்ரீராமர் குதாரதர் கோடாலியை தரித்தவரும் கடுரவசனம் கரிஞ்சொல் மொழிப வரும் ஆசிரிய முனி பரகராமரை ஜித்வா ஜயித்துத் துதாத்தச்ய தம் தந்தைக்குப் பயனிடாரணம் பய நிவர்த்தனை யை சக்தி செய்தார் ॥ ४७ ॥

ततो दशरथः प्राप्य स्वां पुरीमात्मजैस्सह ।

वसति स्म प्रजास्सर्वाः पालयन्तीतिमास्थितः ॥ ४८ ॥

தத: பிற்பாடு நீதி நியாயத்தை ஆஸ்தித: கை கொண்டவரான தசரத: தசரதர் ஆத்மஜை: சஹ புத்திரர்களுடன் கூட தன்னுடைய புரம் நகரைப் பரப்ய அடைந்து தம: ஸமஸ்த பிரஜைகளைப் பாலயந் (சந) பாஸிப்பவராக வசதி ஸ்ம வசதித்துக்கொண்டிருந் தார் ॥ ४८ ॥

राघवाद्यास्तु चत्वारस्सौशील्याद्यैर्गुणैर्युताः ।

अन्वभूवन्सुखं वीरास्वकान्ताभिषमं चिरम् ॥ ४९ ॥

வீர: வீரர்களாயும் சௌசீலியாடீ நன்னடக்கை முதலிய குணங்களோடு யுதா: கூடினவர்களாயும் ரா஘வா: ஸ்ரீராமனை ஆதரிப்பவர்கள் சத்வார: நான்கு பெயர்களான ஸ்ரீராம பரத லக்ஷ்மண சத்ருக்கணர்கள் துதாந்தாபி: சமம் தம் மனைவிமார்களுடன் சிர் நெடுநாள் துதம் போக பாக்கியத்தை அந்வபூவந் அனுபவித்தார்கள் ॥ ४९ ॥

॥ इति बालकाण्डसमाप्तः ॥

(To be continued.)

பஞ்சம ஜயம்.

தமிழ் நாட்டுப் பெண்மணிகளின் முன்னேற்றத்தை முக்கியமாகக் கொண்டு வெளிவரும் ஓர் உயர்தர மாதாந்தத் தமிழ் பத்திரிகை.

பத்திராதிபர்

சகோதரி வி. பாலம்மாள்.

மலர் I.]

குரோதன—ஆடி.

[இதழ் 12.

கீதையின் எதிரொலி.

(ஸ்ரீசுத்தானந்த பாரதியார் பாடியது.)

தன்னுள் யாவையும் தங்கிடப் பெற்றவன்,
தாணி பெங்கிலுந் தங்குவன் தந்தையாய்,
மின்னி நெஞ்சினில் மெலிதிஞ் சோதியன்,
வெகுளி. காமறுத் தைந்தை வெறுத்தவர்
உன்னு மாறுத வும்மிறை யின்றினை
உளதிப் பூவில் உயிர்வினை செய்குவாம்! 1.
வாளுந் தீயும் வலிவுள யாவையும்
வலிய வில்லையில் வான்சுடர் அண்டிட;
கோளறும் வெளி கோண்டிடும் பாக்கையைக்
கொடுத்து நெஞ்சொடு, கோதறு மெய்யறம்
வாழ வைக்கம் மாண்புடன் ஆற்றியின்
மானக் கண்ணை மதிப்புடன் போற்றியின்!
சூழும் வெந்நயர் சோர்வுறத் தாதுமைச்
சுத்த வீரர் னுனையெனக் கொள்ளுமின்! 2.
வீரமுந் துணியும் வீரல் நெஞ்சமும்
வெற்றி தோல்வி சிறப்பு வெறுப்பினைத்
தீர மான சமுத்தொடுந் துணியிய
செய்ய நெஞ்சொடுந் செய்கையிற் சுத்தராய்ச்
சீர்தாருந் தியாகமுஞ் சிலமும்

தேச மன்புஞ் சிறந்த தவத்தினர்
நேரி லாகுவர் நித்தியத் தேவராய்;
நின்மினோ அவர் நின்றிடு நன்னெறி! 3.
காத்தல் ஈசன் கடமை கருத்துடன்
கரும மாற்றிட லேகடன் மாந்தர்க்கே!
நோத்த நல்வினை நொய்யள வாயினும்
நூறு பங்கு பலனென நூல்களிற்
பூத்த லாசகம் போற்றிடும்; இவ்வுடல்
போயினும், பிறந்தே பொலி வெய்தலாம்;
ஆத்தி, கத்தோ டறப்பணி யாளராய்,
ஆண்டவன் அரு ளாழியில் ஆடுமின்! 4.
தன்னறிவை யெழுப்புமின்! தானோ,
தன்னைக் காப்பதும் மாய்ப்பதும்; தாரணிக்
கென்ன நல்வினை யெற்றுயிர் வந்ததோ,
பெண்ணி யல்கை யியற்றிச் சுத்திரம்
துன்னவும் தகுந் தோழமை பூணுவிர்!
நூய வானந்தர் தோன்றிடும்! பந்தமாம்
இன்னல் வகிட ஆத்தம வீரமே,
எங்கு மாகி யிலங்கிடும் வாழ்க்கையே! 5.

கட்டாயக் கல்வியும் பெண் மக்களும்.

(535-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பத்திராதிபர்.

இவ்வுண்மையைச் சற்று முனராக சிதை பமாட்டார்கள் குடும்பக் காரியங்களை யனு யும் சாவித்திரியும் என்னென்ன பரிசுக்களில் பல முலமாக சிறு வயதிலிருந்தே கற்கவேண்டி தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர்? உருக்குணி படி டிய பெண்மகள் தனது இளமைப் பருவத்தின் த்த கலாசாலையின் பெயரென்ன? துரோப பெரும் பாகத்தையும் பள்ளிக்கூடத்தில் கழி தைக்குப் பாடம் சொன்ன ஆசிரியர் யார்? த்தலென்பது முடியாத காரியம். முக்கியமாய் தமபத்தி பாட புத்தகங்களை எந்தக் கம்பெனி கட்டாயக் கல்வியின் நோத்தையும் போதனை யில் வாங்கினாள்? என்றிவ்வாறெல்லாம் பெண் களையும் இப்போதுள்ள கல்விச் சாலைகளைப் கல்வி விஷயத்தில் வாதாடுபவர்களைப்பற்றி போலல்லாது புதிய வழியில் சீர்திருத்தவேண் நாம் சிந்தித்தல் அவசியமில்லை. ஏனெனில் டும். அதிலும் பெண் குழந்தைகளுக்குச் சய பெண்மக்கள் காலதேசவர்த்தமானங்களுக் கையாலையில் நல்ல தேர்ச்சியை முக்கியமாக கேற்றவாறு புத்திசாலித்தன்மையும் அமைதி வும் சிறிதளவு கணிதத்தையும் போதித்து யுடனும் எச்சமயத்திலும் கண்ணியத்தைப் பள்ளிக்கூடங்களின் நோத்தைக் குறைக்க கவிட்டு விடாத தைரியசாலிகளாகவும் வேண்டும். சங்கீதம், தையல், ஆங்கிலம் னைக்கக்கூடிய கல்வியை யடையவேண்டு இவைகளில் பயிற்சி பெற விரும்புவோருக்கு மன்பது நமதுநோக்கமன்றித் தற்காலப் படிப் படிப்பது அறிவு வளர்ச்சிக்கான கல்வியாகவோ உபாத்தியாயர்களை யனுப்பி அவரவர் விட்டிற் பண்மக்கட்குரிய படிப்பாகவோ சிறிதும் குச் சென்று கற்பிக்கச் செய்யவேண்டும். முன் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. இதை யனுசரித் சொன்னவற்றை இலவசமாகவும் பின் சொன்ன தே மகம்மதியர்கள் தற்காலத்திய கட்டாயக் வைகளை மாதச் சம்பளம் பெற்றும் கற்பித்துவந் தால் அநிகச் செலவின்றியும்காலதாமதமின்றி யும் பெண் கல்வி பாவி விடுவதில் தடை கிடையாது. இதை விடுத்து தற்காலக் கல்வி முறைக் கே ஆரம்ப பாடமாக வமைத்துக் கட்டாயக் கல்வியைப் புகட்டுவதென்றால் மற்றவர்கள் கல்வியைப் புகட்டுவதென்றால் மற்றவர்கள் விஷயமெப்படிப் போனாலும் பெண்மக்கள் படிப்பு முன்னேற்ற மடையவே மாட்டாது. மகம்மதியப் பெண்களுக்கு அவரவர் கட்டாயக் கல்வி புகட்டக்கூடிய உபாத்தியாயர்களைத் திட்டப்படுத்தவேண்டும். இவ்வுபாத்தியாயிகள் பதப்பிரச்சாரம் செய்பவர்க ளாக இருக்கக்கூடியதே தவிர பாலையில் பயிற்சி யளிப்பதே ஆரம்பக் கல்வியின் நோக்க மாக இருக்கமுடியாது. இதனால் பெண் கல்விபா

னது பயனளிப்பதாக ஏற்பட்டுவிடும். கட் டாயமாக அரசாங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய கல்வி தேச பாஷை ஒன்றேயாம். அதிலும் பெண் மக்களுக்கு முதன்முதல் போதிக்கக்கூடியது தாய் மொழியாகும். பிற்காலத்தில் பெண் மக்கள் தங்கணவனது உத்தரவைக் கொண்டு ஆங்கிலக் கல்வி பரில்வதானாலும் அல்லது தாய் பாஷையிலேயே உயர்காக் கல்வி கற்ப தானாலும் சுறுசுறுப்பும் கிரகிக்குத் தன்மையும் மிகுந்திருக்கும் அவர்களின் இளம்வயதைப்பல பாடங்களுக் கிடையே பள்ளிக்கூடத்தில் நான் கொளும் நெடுநரம் கழிக்கச் செய்வதில் பெண் மக்களுக்கு உரியதாயும் பெருமை யளிக்கத் தக்கதாயுமுள்ள குடும்பக் காரியங்களிலும் அவர்கள் பழக சந்தர்ப்பமேற்படாமல் போய் விடுகிறதென்பதே நமதபிப்பிராயம். பெண் மக்களுக்கு தையல் சங்கீதம் சிறு கைத்தொழில்கள் இவைபோன்றவை இஷ்ட பாடமாக யால்விட்டிடுவார்களே இவைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்கப் பெண் உபாத்தியாயை அனுப்பி னால் சிறுவருடன் பெரிய பெண் பிள்ளைகளும் இவற்றைக் கற்றுக்கொள்ள முன் வருவார்கள். சித்திரம், சங்கீதம், தையல், பிரம்பு வேலை போன்ற சிறு தொழில்கள் இவைகளையும் தேச பாஷையையும் தனித் தனியே பள்ளிக் கூடங்களிலும் வீடுகள் சென்றும் போதிக்கக் கூடிய பெண் உபாத்தியாயர்களை ஆயிரக் கணக் காகக் கல்வியிலாகாவின் அதிகாரிகள் தயாரிக் காதலரை பெண்கல்வி கட்டாய முறையில் விருத்தி யடைவது முடியாத காரியம். இதனால் பெண் உபாத்தியாயர்களை தயாரிப் பதினால் ஏழைகளாயுள்ளவர்களும் அனாதைகளுமான பெண் மக்களும் ஆதரிக்கப்படு வார்கள். இதனால் மகம்மதியப் பெண்மணிக ளும் கோஷ முறைக்குச் சிறிதும் வருவின்றி கல்விப் பயிற்சி பெறலாம். குறிப்பிட்ட வயது வரை நாள்தோறும் கொஞ்ச நேரத்தைப் பள் ளிக்கூடத்தில் செலவிடுவதால் தாய்மொழியில் எழுதவும் படிக்கவும் நல்ல கேர்ச்சி பெறும்ப டிச் செய்தலே ஆண் பெண் இருவருக்கும் கட் டாயக் கல்வியாகும். இதல்லாது கட்டாயக் கல்வியை தற்காலப் படிப்பின் முறைக்கு ஆரம்பக் கல்வி என்பதாகத் திட்டப்படுத்தும் பகஷத்தில் நமது பெண் குழந்தைகளுக்குக் கட்டாயக் கல்வி முறை ஒரு சிறிதும் உபயோ கப் படவேமாட்டாது என்பதும் இது வழியி லெளிக்கும் முயற்சி கைகூடாதென்பதும் நம தபிப்பிராயம்.

ஜோதிடம்.

(மகாத்மாவின் விடுதலையைத் தெரிவித்த ஜோஸ்யர்).

தர்ம நியாயமான ரீதேகளிகள் எழுதியனுப்பினால் எதிர்காலப் பலனைத் தெரிவிப்போம். லெட்டர் எழுதும் நேரத்தையும் குறித்தனுப்பவேண்டும். ரீதேகளிகளுக்கு ரூ. 1-0-0. மேல் ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் ரூ. 1-1-0. ஒரு வருஷம் மாதவாரி பலன் ரூ. 2-0-0. (5-2-21 சென்னை ஆந்திரப்பத்திரிகை சின்னமுடைய எழுத்தறிது:—திருச்சுனி ஹனுமாதபாலி சடகோபாசாரியார் ஸ்வாமி மகாத்மா கார்த்தியடிகள் 5-2-21ல் விடுவிக்கப் படுவாரென்று 12-1-23ல் எங்கள் பத்திரிகையில் பிரசாரம் செய்திருந்தார் அதன்படியே மகாத்மா விடுவிக்கப்பட்டார். இவரது ஜோதிடத் திரமையை மனபூர்வமாக விக்கியாபனம் செய்து கொள்ளுகிறோம்.) மற்றும் விவரத்திற்கு எழுதவும்.

ஆளுநரேயஸ்வாமி ஜோதிடராலயம்,

திருத்தணிகை, சிதூர் ஜில்லா.

அலராற்றாமை.

ஓர் புதிய தேசியதுறைப் பாட்டு.

“கோமதி” பாடியது.

குறிப்பு. காசினிக் கண்ணை காந்திமதி தேவி பா சிவத்துடன் பரிளினிலமர்ந்து திருக் கோயில் கொண்டிருக்கும் நெல்லையம்பதியெனும் திருநெல்வேலிபைச் செவ்வி செய்து செழுமை செய்து சிறப்புற உலவும் தாமிரவருணியெனும் காமர் நதியிலே நீராடுங்கால் “நிமிர்ந்த நன்னடை நெருற்ற பார்வை” கொண்ட நேரிழை யொருத்தி தெய்வ அமைப்பின் திண்வலியால் நிமிர்ந்த தேசியத் தொண்டேற்றுத் திரியும் சூரிசி லொருவனது குழந்தை முகங்கண்டு கண் கலந்து, கரையற்ற காதலிக்கத்தி னுழன்று, பாடுகள் பற்பல படர்ந்து, கடைசியில் அக்கண்ணாளையே கடிமணம் புரிந்து, களிபாட்டயர்ந்து சின்னாநிருக்குங்கால், தேசத் தொண்டினியித்தமாக அக்காதலன் தன் ஆவியே யன்னுளையும் அகன்று எங்கெங்கோ ஏகிச் சுற்றிக்கொண்டிருக்க நேர்த்தமையின், தையல் நல்லாள் தலைவன் பிரிவாற்றாது தனிமையில் தயங்குவது போதாது, ஊர்ப் பெண்கள் அவன் தனி நிலை குறித்துக் கூறும் அலர்ச் சொல்லையும் ஆற்றாது வருந்தித் தன் உள்ளக் கிடையை உயிர்த்தோழி யொருத்திக்கு உரைப்பதாக அமைந்துள்ள அடியிற் தண்ட பாட்டு முழுவதும் இராமலிங்க சுவாமிகளது “விண்படைத்த புகழ்த்தீர்நிலை யம்பலத்தா னெவர்க்கும் மேலானான் டுளும் மேவு நடராஜன்” என்ற அருமை யான பாட்டின் போக்கை அதுசரித்துப் பாடப்பெற்றிருக்கிறது.

பாட்டு.

1. தண்கலந்த நெல்லையித் தாமிரத்தாள் எம்மைத்
தகையாற்றி நீராட்டத் தைவால்செய்தருணம்
கண்கலந்தேன் கருத்தெல்லாம் கவர்ந்தேனையாட் கொண்டு
கனிந்தநடுங் காதலியல் காட்டுமண வாளன்
பண்கலந்த பழராட்டைப் பரிந்தெனக்குத் தந்து
பாரதத்தாய் பணிக்காகப் பாவசமாய்ச் சென்றான்
புண்கலந்து பூவையர்கள் பொழிகின்ற பேச்சால்
பெய்க்குகின்றேன் என்செய்வேன் புகலாயென் தோழி.
2. தேனிருக்கும் பூந்தமிழின் தேமணங்கள் காட்டித்
தெய்வவொளி யியல் ஞானை தெரித்தெனையாட் கொண்டு
வானிருக்கும் வண்மதியில் வயங்குமின்பக் கசிதை
வளமெல்லாம் என்னகத்துள் வார்த்தமண வாளன்
கானிருக்கும் தவர்போலக் காதலியெனக் கழறி
கண்ணாளுள் கடுந்துயரைக் களைவதற்குச் சென்றான்
நானிருக்கும் நிலைதூற்றம் நாரியர்தம் நாவால்
கைகின்றேன் என்செய்வேன் நவலாயென் தோழி.

* பாரதியார் வாக்கு.

3. பைதவமும் பாம்பினிலும் பார்த விடத்தார்க்கும்
பயக் கொள்ளப் பான்மை யினைப் பிரிந்தெனக்குத் தந்து
மைதவமும் முகில் நெகிழ்த்தும் மழை முகிழ்த்தும் இன்ப
மாயங்கள் என்னகத்துள் மலர்த்தமணவாளன்
மெய்தவமும் உயர்வாழ்க்கை மேவுகவென்றார்ந்து
மேலானான் மீட்சிக்காய் மேட்டிமையாய்ச் சென்றான்
நொய்தவமும் நுகப்பினர்கள் நொடிக்கின்ற பேச்சால்
நோகின்றேன் என் செய்வேன் நவலாயென் தோழி.
4. மனந்தளும்பும் மையலிலே மலர்ந்ததொரு ஞான
மகிமையினை யுணர்த்தியென்றன் மயக்கெல்லாம் மாய்த்துப்
புனந்தளும்பும் பொற்பினிலே பொதிந்துள்ள விற்பப்
புதுமையினை என்னகத்துள் பொறித்தமண வாளன்
கனந்தளும்பும் கதராடை சுட்டியிரு வென்றே
காசற்றான் கண்ணியத்தைக் காப்பதற்குச் சென்றான்
வனந்தளும்பும் வான்விழியர் வளர்க்கின்ற வாய்பால்
வாடுகின்றேன் என் செய்வேன் வழத்தாயென் தோழி.
5. நீண்டாருந் துன்பங்கள் நேர்த்திட்ட காலும்
நெஞ்சுழியா நீர்மையினை நெயமுடன் தந்து
தோண்டாத பெருங்கடலில் துலங்குமின்பக் கவிதைத்
தேர்ணியை என்னகத்துள் தொகுத்தமண வாளன்
நீண்டாமைத் திமையினைத் தேய்த்திடுக வென்றே
தேசத்தாய் தேசக்காய்த் தீவிரமாய்ச் சென்றான்
வேண்டாத வெம்மையுரு விணியர்தம் பேச்சால்
வேர்க்கின்றேன் என் செய்வேன் விளம்பாயென் தோழி.
6. துரியவழி மெய்யுணர்ந்த துரவியர்தம் தெளிவைத்
தோமறு நல் இல்லறத்தில் துன்றமியல் காட்டிச்
சுரியவழின் சோபையலர் சூரியனின் சொக்கும்
சுத்தமயம் என்னகத்துள் சொருகுமண வாளன்
அரியவழி அன்பேயாம் ஆகங்கொள் என்றே
அன்னையவள் அபர்வகற்ற ஆர்வமுடன் சென்றான்
சுரியவழிக் சுரிகையர் காலுகின்ற பேச்சால்
கவல்கின்றேன் என் செய்வேன் கழறாயென் தோழி.

பொருட் குறிப்புகள்.

பாட்டு 1. தாமிரத்தாள், தாமிரவருணி நதி. தகையாற்றி, களைப்பற்றி. தைவால் செய் தருணம், அன்பாகத் தடவிக் கொடுக்கும் தருணம், பண், இசை.

பாட்டு 2. தெரித்து, தெரிவித்து, தவர், தவசியர்கள்.

பாட்டு 3. பைதவமும், படத்தைப் பொருந்திய. பரந்த விடத்தார்க்கும், மிகுதியான விஷங்கொண்டவர்களுக்கும். மைதவமும் முகில், கருவீல நிறங்கொண்ட மேகம். மலர்த்த, மலர்வித்த, மெய்தவமும், சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்துள்ள. ஆர்த்து, சொல்லி, நெய்தவமும், நெய்மைகொண்ட, துட்பமான, துகப்பினர்கள், இடையுடைய பெண்கள். துகப்பு, இடை,

பாட்டு 4. புனம், வயல்கள். பொற்பு, அழகு கனத்தளும்பும், பளுவுகொண்ட. கனம், கண்ணியம், என்றுங் கொள்ளலாம். காசற்றான், மாசற்றவன். காசு, மாசு. காசு, பொன் என்று பொருள்கொண்டு, காசற்றான், உற்ற செல்வமிழந்து தவிப்பவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். வனம் தளும்பும், அழகு நிறைந்துள்ள. வாள்விழியர், ஒளிக்கண்கள் அல்லது வாள்போன்ற கண்கள் உடைய பெண்கள்.

பாட்டு 5. வேண்டாத வெம்மை உரு வீணியர், அனுவசியமான சூடான மொழிகளைச் சிந்துகின்ற வின் வர்ப்புப் பெண்கள். வேர்க்கின்றேன், தயர் மிகுதியால் உடல் வியர்க்கின்றேன்.

பாட்டு 6. துரிய வழி மெய், ஆகம் ஞான தெரியுண்மை. தோம் அறு நல் இல்லறம், குற்றமற்ற சிறந்த இல்லறம் துன்று மியல், பொருந்திய பில். சரி அறிந் இன்சோபை அலர் சூரியன், சுழற்சி செய்து இனிய ஒளிபாப்பும் சூரியன். ஆகம் கொள், தெஞ்சிற் கொள். காலு கின்ற, கக்குகின்ற.

நேபாளம்.

சுவாமி அற்புநானந்தர்.

“காசி காசமீரம் அஜப் நேபாளம்” என்று நாடெனக் கருதலாகின்றது. இவ்விருமதங் களின் அநேகானேக முக்கிய தீர்த்த ஸ்தலங்க ளிருப்பதன் கிலையைக் கோயில்களும் இங்கு பரவிபுள்ளன. தற்சமயம் இந்நாடுக ளுக்குச் செல்வதற்கு இருமார்த்தங்களுள்ளன. ஒன்று கோரக்பூர் (யித்தியமாகாணம்) வாயிலாக வுர், மற்றொன்று ரக்ஷைஸ் (பீழைமரகா ணம்) வாயிலாகவும் செல்லலாம். இருகாங் கள்வரை வங்காள வட மேற்கு ரெயில்வே செல்கின்றது. காட்மண்டு என்ற நகரத்தின் பெயரை இவ்வாசியின் தலைமை நகரம் ஏற் பட்ட சமயமிருந்து உண்டாகியதென்பர். அதாவது நேபாளத்தில் இந்துக்களின் அரசி யல் ஏற்படும் சமயம், அரசனின் மாளிகை தயாரிக்கப்பட்ட நாளில், ஒரு பெரும் மாத்

தின் பாகங்களைக் கொண்டே கட்டப் பட்ட தின் காரணமாக இந்நகரத்திற்கு காட்மண்டு (காட்=மரம், மண்டு=துண்டுகள்) எனப்பெய ராகிறதெனவும் சொல்வர். இம்மரத்தை இவ்வ மயம் காரோவென்று சொல்வர். இவை ஏராள மாக நேபாளத்திலுள்ளன. ஆனால் இவ்வம யத்தின் நிலைகளை அவ்வமயத்தோடு ஒப்பிட்டுக் கவனித்தால் இதைக் கட்டுக்கதை யெனவே கூறவும் முற்படலாம். ஆயினும் அவ்வமய மரங்களுள்ளும் இவ்வழகிய நகரம் தயாரிப் பதில் வெட்டுண்டு போகவும், தற்சமய மரங் கள் அவைகளின் புதருகளின் விளைவுகளென வே மதிக்கவுமாகலாம். இந்நாட்டின் மலைப் பிராந்தியங்கள், இந்நகரமும், (காட் மண்டு) பாடனும், பாத்தாமும் குடியேற்ற நகரமாக முன்னர் வடபாகத்தில் பசுபதியும், தென்பாகத்தில் அநிதாமும், மேற்குபாகத்தில் சுயம்புநாதரும், இந்துக்களின் முக்கிய தீர்த்த நாடுகளாக பாகமதி (இந்நதியை பானுமதி யெனவும் சொல்வர்) யும், விஷ்ணுமதியும் என் ற ஆறுகளினிடையிலிருந்தன. இம் முன்று நகரங்களும், இம்முன்று கோயில்க ளின் அருகில் ஏற்பட்டிருப்பதன் காரண மாக இந்நேபாள நன்னாடு திரிகோண பூமி யாய் ஹிமயமலைச்சார்பில் சீன நாட்டின் பிரதி நிதித்துவங்களைக் கொண்டு பல பல்லாண்டுக ளாக இருந்து உள்ளதெனவே இந்நாடுகளில் யாத்திரை புரிந்தவர்கள் அங்கீகரிப்பர். இந் நாடுகளின் விபரம் சரிதை ஆராய்ச்சியனர்க ளும் நேபாள யுத்தங்களின் விபரங்களை இந்து தேச சரித்திரத்தில் வாசித்துள்ளவர்களும் நன்கு அறியலாம். ஆனால் இவ்வமயம் நாம் முற்பட்டுள்ளவை இந்த நாடுகளின் மதப் போக்குகளை மட்டும் கவனிக்க கருத்துக் கொண்டிருக்கின்றன இவைகளை வேறு சமயத் திற்கு என விட்டு விட்டு வரலாம். முக்கிய மாக, நேபாளத்தை முற்கூறிய வண்ணம்

சைவ பௌத்த ஸ்தலமெனவே கூறப்படும். எனினும் விஷ்ணு மதத்தினர்களுக்கு இங்கு ஒன்றுமில்லை என கூறுவதற்கு நாம் விஷ்ணு மதியெனக் கூறியுள்ளபடியினால் இவைகளை வெளிப்படையாய்ச் சொல்வதற்கு அவசி யங்களுமில்லை. சாதாரணமாக இந்நாட்டின் சைவ ஸ்தலமாகிய பசுபதிநாதத்திற்குள்ள ஆதாரங்களை மகாபாரதத்தில் காணலாம். பஞ் சபாண்டவர்கள் பதிர்வனயாத்திரை ஏகினகா லத்தின் சமயம் இவ்வாதாரங்களைப் பகுத்தறி யலாம். ஹிமயமலையில் பத்திரிநாதம், துங்க நாதம், திருஜுகநாதம், கேதாருநாதம் என்ற நான்கு முக்கிய தீர்த்த ஸ்தலங்களுள். இந் நான்கு தீர்த்த ஸ்தலக் கோயில்கள் நான்கு சிக ரத்தில் நான்கு அருவிகளின் கரைகளிலுள் ளன. முன் முன்றையும் இந்நிருபத்தில் கவனித்தால் விரியுமென இவையையும் வேறு சமயத்திற்கென ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, கேதார நாதத்தைப் பற்றிக் கவனித்தால், இத் தீர்த்த ஸ்தல கோயிலுக்கும் நேபாள தீர்த்த ஸ்தல கோயிலாகிய பசுபதி நாதத்திற்கும் இணைப்புக்களேற்பட்டுள்ளன. முன்னதில் பிரு ஷ்டபாகமும், பின்னதில் அக்ரமுக ஸ்வரூப மும் ஏற்பட்டுள்ளன. இக்கோயிலின் பிரதி நிதியாகவே காட்மண்டுவின் அரசன் ஏற்பட் டிருக்கலாமென ஊகிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெ னில் கேதார யாத்திரை செய்தவர்கள் பசுபதி நாதத்திற்கு அவசியம் செல்லல்வேண்டும், ஏராளமான வருப்படி இக்கோயிலை ஒட்டிக் கிடைத்துக்கொண்டிருந்ததினால் இங்கு ஒரு பிரதிநிதி ஏற்பட்டிருந்திருத்தல்வேண்டும். பின்னர் நாளாவட்டத்தில் இந்நகரம் இந்நாட் டிற்குத் தலை நகரமாக இருத்தல்வேண்டும், இவ்வமயத்தில் பிரிட்டிஷ் பிரதிநிதியும் இங் குள்ளார். சிவராத்திரி சமயங்களின் உற்சவத் தில் நேபாள அரசியலும் பிரிட்டிஷ் பிரதி நிதி யும் தம் வைபவங்களுடன் கலக்கின்றதும் ஒரு

விசேஷமாகவே யிருக்கும். இந்நகரத்தில் ருத்திர விருகூங்கள் அநேகம் வெண்கலவார்ப்பட வேலைகளாகிய பூஜை சமான்கள் மிக்கவும் அழகாகவே இருக்கும். பெரும் மணிகளும் இங்கு வார்க்கப்படும். இச்சிவராத்திரி சமயத்தில் மட்டும் சுமார் ஒரு மாதத்திற்கு வழிமார்க்கம் திறக்கப்பட்டு நேபாள அரசியலின் அனுமதிச் சீட்டுடன் இந்தியாவின் மக்கள் இங்கு செல்லலாகின்றனர். ஏனைய நாட்களில் செல்ல விரும்புவோர் பிரிட்டிஷ் அதிகாரியின் வாயிலாகப் பிராந்திய மாகாணத்திலிருந்து உத்திரவுகள் கொண்டுதான் செல்லலாகும். சாதாரணமாக இந்நகர மதத்தினர்களின் சைவ வைணவ உதாவின் ஜோக்கி வகையறாக்களின் மடங்கள் பாணு கங்கையின் கரையிலுள்ளன. சர்க்களல் மார்க்கம் செல்பவர்கள் பாணு கங்கை (பாகுமதி நதி)யைத் தாண்டி இறங்கிதான் செல்லல்வேண்டும். பாலங்கள் கிடையா; தண்ணீர் சிவராத்திரி சமயம் கணுக்காலுக்கு மேலும் முழங்காலுக்குக்கீழும் தானுள்ளது. இந்நகரக் கிப்புறம் பிரிட்டிஷ் எல்லை; அப்புறம் நேபாள எல்லை. இங்கு சமீபத்தில் பிரிஞ்சு என்ற நேபாள சவுணி உள்ளது. மிக்க அழகிய சிறிய நகரம். மாமாங்களினால் சூழப்பட்டு இடையிடையில் சிறிய கணவாய்களினால் நீர்பாய்ச்சல்கள் கொண்ட நாடு. இங்கு சிவராத்திரி செல்வாயாவரும் நேபாள அரசியலின் கையொப்பமிட்ட அனுமதி சீட்டுகள் பெறவேண்டும். சாதுக்களுக்கு வித்தியாஸமில்லாமல் அனுமதிச் சீட்டும் செலவுக்கு நபர்களுக்குத் தகுந்த படி தட்சணைகளும் கொடுக்கப்படும். இல்லற சமூகம் இவ்வமயங்களில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் அனுமதிச் சீட்டுகள் (சிவராத்திரி சமயத்தில்) கொண்டுள்ளதற்கு ஆவசியகங்களுமில்லை. சிவராத்திரி பசுபதி தெரிசனத்திற்கென அனுமதிச் சீட்டுகள் கட்டணமில்லா

மலே சகல இந்துக்களுக்கும் கிடைக்கும். ஏனைய மதத்தினர்களுக்கு ஏனைய சமயங்களுக்கு யாவரும் பிரிட்டிஷ் பிரதிநிதியின் ஆக்கை யில்லாமல் செல்வதற்கு இயலாது. எனவே மாகாண அரசியில் வாயிலாக இவ்வனுமதிச் சீட்டுகளையும் சுலபமாகவே பெறலாம். இவைகளை பிரிஞ்சிலும் ஏனைய பாட்டைசவுகரிகளான பைஸாகோரி, சிசாகடி, சத்திராகடி முதலியவைகளில் காட்மண்டு ஏரு முன்னர் பரிசோதிக்கப்படும். சிசாகடி, சத்திராகடி என்ற பாட்டை சவுகரிகள் உயர்ந்த குன்றுகள். இங்கு ஜல வசதிகளும் உணவு வசதிகளும் நேபாள அரசியலினால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஜாதி வித்தியாஸம் என்பது கிடையாது: யாவரும் கிட்டத் தட்ட மாமிச ஆகாரிகளே. எருமைத் தோலில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து இங்குண்டுகளில் பெரும் முட்டைகளில்வார்த்து வைத்திருப்பர். இத்தண்ணீர் இடம் அரசியல்களின் மக்களுக்குப் பொதுவானது. ஜோடு செருப்புக்களை உபயோகித்து உட்கொல்லல்மட்டும் கூடாது. அருகிலுள்ள தேங்காய் முழுக் கொட்டாங்கச்சி அகப்பையைக் கொண்டு பக்கத்திலுள்ள லோட்டாவை எடுத்து மொடாஸிலிருந்து தண்ணீரை மொண்டு வார்த்துக்கொண்டு சற்று தூரத்தில் உட்கார்ந்து சாப்பிடலாம். நின்று சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் இப்பாட்டைச் சவுகரிகளில் தடங்கல் கிடையாது. ஆயின் கலப்பு கொண்டவனான நாட்டினர் மறித்து புழங்க அஞ்சுவர். அவல் தயிர் முதலியன முதல் தாமராவைகளாகக் கிடைக்கும். கடைக்காரர் கோழி வளர்ப்பர். முட்டை மீன் முதலியவைகளிலும் வியாபாரம் அருகிலேயே செய்வர். பிராமணர்களும் எக்ய யாக கருமங்களில் மாமிச ஆசுதிகளை யிடுவதும் சமயத்திற்கு நகந்தவாறு உண்ணுவதிலும் முற்பட்டிருப்பதினால் வெறுப்புடன் கிடையா. களவு வியப

சாரம் மிக்கக் கொஞ்சம். ஆண் பெண் அடங்கலும் ஆயுதபாணிகளாக 'குக்ரி' என்ற வாளை ஏந்தியே செல்வர். காஷ்மீரத்தின் அழகைப் போலவே நேபாளத்திலும் அழகு ஸ்திரீகள் மிக்கனவாக உள்ளது. ஆடவர்கள் பெரும் வீரர்கள். அவர்களைப்போலவே தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதில் பெண்களும் மிக்க வீரர்கள். களவுக்கும் வியபசாரத்திற்கும் அரசியலிலும் கடும்தண்டனை ஏற்பட்டுள்ளன.

* * *

பாடன் என்ற நகரம் மிக்க அழகிய வீதிகளைக் கொண்டுள்ளது. காட்மண்டுவைப் போலவே வீடுகள் எல்லாம் மாங்களினால் செதுக்குவேலைகளைக் கொண்டு மாளிகைகளாகவும் பெரும் வீடுகளாகவுமுள்ளன. இந்நகரம் எங்ஙனம் இந்துக்களால் முன்னகரம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அங்ஙனமே பௌத்தர்களால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டு பௌத்த அரசியல் நாட்களில் தலைமை நகரமாகவே ஏற்பட்டு மிருந்ததாகத் தெரிகின்றது. இங்கும் கல் மரம் பித்தளை முதலியவைகளின் அரிய வேலைகளைக் காணலாம். இங்குள்ள தர்பார் மைதானம் காட்மண்டுவைக் காட்டிலும் சிறப்புள்ளவைபாகவே இருந்திருக்கவேண்டுமெனவே நம்பவேண்டியதாகுகின்றன. ஆனால் இந்நேபாள நாட்டின் மக்கள் குர்க்கியர்களாயிருந்து மதமார்க்க ஒழுக்கங்களிலிருந்ததின் நிமித்தமாக சமய விபரீதங்களில் பௌத்த மதத்தலைமை நகரமாக பெருகிவர முற்பட்ட நகரத்தை சோழித்த விபரீத கொள்ளைகளையும் மதாபிமான உன்மத்தங்களையும் சொல்லலாகாது. எவரும் இதன் ஒரு சமய அழகையும், இவ்வமய சீரற்ற நிலையையும் சொல்லவும் கூடியவறாகுவர். இப்பௌத்த அரசியலின் மாளிகைகளின் சிற்பர்களின் திறமைகளையும் செதுக்குவேலை நிபுணர்களின் வல்லமைகளும்

இவைகளில்நீலம் சிகப்பு பொன் இழைக்கப்பட்டிருந்த அவ்வமயத்தின் வைபவங்கள் இவ்வமயத்தில் சிதருண்டு இங்குமங்கும் சிறு ஸ்தூபிகளும் பெரும் மண்டபங்களும் பெரும் சிகரம் கொண்டகோயில்களும் உள. இவைகளைச்சீரழித்த உன்மத்தர்களின் வம்சத்தினர்களினால் பாதுகாக்கப்பட்டும், கழுகு தலைச் சிங்கம், காண்டாமிருகம், கருங்குரங்குகள் முதலியவைகளினால் சூழப்பட்டும் சிறு பறவையினங்கள் தங்குவதற்கென இக்கட்டிடங்களின் இடை இடையில் பெரும் புதர்களும் அடர்ந்த செடிகளையும் கொண்டுள்ளன. எனினும் உலகின் பௌத்த மக்களுக்கு இந்நகரமும் கோயில்களும் பெரும் யாத்திரை ஸ்தலமாகவேயுள்ளன வென்பதற்கு வருடா வருடம் இங்கு வரும் யாத்திரிகளின் கணக்கற்ற தொகைகளினால் தெரிகின்றன. இவர்களும் இவ்விதமான அதிசய சிற்பக் கட்டிடங்கள் இல்லையெனவே சொல்வாருவர். சுமார் 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர், அசோக சக்கர வர்த்தியார் இந்நகரத்திற்கு விஜயஞ் செய்தனர். இவர் வந்ததின் காரணம் யாதெனில் பௌத்த பகவானே இந்நகரத்திற்கு விஜயஞ் செய்து இவ்வேகாந்த வெளியில் தியான நிஷ்டையில் அமர்ந்தனர். எனவே இச்சக்கர வர்த்தியார் இப்பாடன் நகரத்தில் தம் நியாபகார்த்தமாகப் பெரும் சின்னத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இவ்விதமான சின்னம் இந்தியாவில் எங்குமில்லையெனவே சொல்வர். இச்சின்னம் ஒரு பெரும் ஸ்தூபியையும் நான்கு புரத்திலும் நான்கு பெரும் ஸ்தூபிகளையும் இந்நகரின் எல்லைகளாக ஏற்படுத்தினார். இந்நகர வரை இந்தஸ்தூபிகள் நன்றாகவே இருக்கின்றன. இதன் சிலப் வேலைகள் இணையற்றவைகள். மேனுட்டுச் சிற்ப நிபுணர்களால் பெரிதும் சிலாசிக்கப் பட்டுள்ளன.

இந்நகரில் மச்சந்தரநாதரின் கோயில் ஒன்றுள்ளது. இம்மச்சந்தரநாதர் குருகோரக் நாதரின் குரு ஆகுவர். கோரநாதரின் பரம்பரையினர்களை தர்சனிகளாகி என்பர். இவர்களின் தலைமை பீடம் இவ்வமயம் பஞ்சாபில் போஹர் என்ற இடத்திலுள்ளது. தற்சமய மகந்து மிக்க கல்விமான் : தம் பொருளிலிருந்து பல பாடசாலைகளைத் தம் மத சிஷ்ய தர்சனிகளாகிவர்க்கத்திற்கென ஏற்படுத்தி சம்ஸ்கிருதவிரித்தி வித்துவான்களாகிவருகின்றனர். இம்மச்சந்தரநாதர் கோரக் நாதரை சிஷ்யராகி கின பின்னர், இலங்கை நேபாளம் முதலிய தீவுகளுக்குச் சென்றுள்ளார். இந்தியாவில் கோரநாதர் தர்சனிகளாகி மதத்தைப் பிரதிபாதனம் செய்து வந்தனர். இவர் கோரக் சதகம், கோக்ஷகல்பம், கோக்ஷஸஹஸ்ர நாமம் என்ற சம்ஸ்கிருத கிரந்தங்களைத் தம் மத அவலம்பனத்திற்கென வரைந்துள்ளார். இவரின் சிஷ்யனைப் பற்று ஹரிநாதரென்பர். இவர் விக்ரமாதித்தியனின் சகோதரர். இவரும் வைராக்கிய சதகம், சிருங்கார சதகம், நீதி சதக மென மூன்று பாக்களடங்கிய அரிய சம்ஸ்கிருத நூல் ஒன்றும் வரைந்துள்ளார். ஆகவே கோரக் நாதரை கபீர்தாசரின் சமயத்திலிருந்த தாகவும் சொல்வர். கபீர்தாசர் சுமார் 14-ம் நூற்றாண்டிலிருந்தனரெனவும் அபுல்வஜல், ஹாமில்டன், வார்ட், கோல் புருக் முதலிய சரிதை ஆராய்ச்சியினர்களுகியுள்ளனர். இவ்வாதாரங்களினால் கோரக் நாதரைப் பதினான்காம் நூற்றாண்டின் முன்பாகங்களிலும் மச்சந்தரநாதரைப் பதினான்காம் நூற்றாண்டின் பின் பாகங்களிலும் இருந்ததாக அங்கீகரிப்பதில் மச்சந்தரநாதர் வரைந்துள்ள ஹட்டி தீபிகை என்ற சம்ஸ்கிருத நூலும் ஆதரவாக ஏற்படும். இம்மச்சந்தரநாதர் நேபாள நாட்டிற்கு வகினை சமயம் பாடன் பௌத்த மதத்தில் ஒழுக்கிக்கொண்டிருந்த நகரமாகவேயும்,

இவரால் பௌத்த மதம் அண்டிக்கப்பட்டு தர்சனிகளாகியோகின சைவமதம் பெருகினதாகியுள்ளது. இவ்வமயம் இந்நகர மச்சந்தரநாதர் கோயில் பண்டைய பௌத்தமதக் கோயிலாக இருந்ததையே பௌத்த விக்ரஹத்தாடன் மச்சந்தர நாதரின் கோயிலாக ஏற்பட்டுள்ளது வெணவும் சொல்வர். இங்கு பௌத்தமதம் தாழ்வற்று (பௌத்த கையின் சரிதைப்போல) மச்சந்தர நாதரின் மதம் பெருகவே வருடா வருடம் ஒரு பெரும் இரத யாத்திரை ஏற்படுகின்றது. இந்த இரத யாத்திரையில் நேபாள அரசரும் பிரிட்டிஷ் பிரதிநிதியும் ஈடுபடுவர். இந்த இரத யாத்திரை ஏற்படும் சமயம் நேபாள நாட்டினர் உழுது விதை விதைத்து, விட்டு மழையை யெதிர்பார்க்கும் சமயமாகவே இருக்கும். இந்த இரதம் கோயிலிலிருந்து புறப்பட்டு திரும்பிக் கோயில் வந்தவுடன் பெரும் மழை வருடாவருடம் பெய்யும். இது இந்நாட்டின் மக்கள் வகித்துள்ள ஒரு பெரும் அநிசயம். இவ்விதமாக இவ்வித விழா ஏற்பட்ட நாள்முதலிருப்பதினால் இந்நகரின் பௌத்தர்களும் நேபாளத்தின் பௌத்தமதக் குடிகளும் மச்சந்தரநாதரின் மகத்துவத்தில் பற்றுடன் கொள்ளவேண்டியவர்களாகவே முற்படுவர்.

* * *

பாக்காம் நகரத்தின் விமரிசைகளும் சாமானியமானவைகளல்ல. இந்நகரம் காட்டமண்டிவிற்கும் பாடனிற்கும் எட்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது. இந்நகரமும் முன்னவைகளைப்போல தற்பார் மைதானமொன்றைக் கொண்டுள்ளது. இந்நகரத்தின் இராஜ மானிகை வாயிற் கதவு அழகிய செதுக்கு வேலைகளையும் பொன் தகடுகளையும் கொண்டுள்ளது. இது ஆசியாக்கண்டத்தில்மிக்க அழகியசிற்திர வேலைகளைக்கொண்டுள்ளது. திபெத்து முதலிய

நாடுகளிலும் இதை வெல்லக்கூடிய வகையில் செதுக்கு வேலைகளையாவது சித்திர வேலைகளை பாவது கொண்டுள்ள கட்டிடங்களில்லை. இந்நகரில் பீந்து கோபுரக் கோயில் ஒன்றுள்ளது. இந்நகரில் தெருக்கள் மிக்க அழகியவையாகவே உள்ளன. இந்நாட்டின் மக்களை நேபாளிகள் லீவாரிகளென்பர். இங்கு சங்கு நாராயணனின் கோயிலும் ஒன்றுள்ளது. இது விஷ்ணு பிரதிபாதித்திர்த்தக்ஷேத்திரம் இதனருகிலிருந்துதான் விஷ்ணுமதி ஆரம்பமாகின்றது. இக்கோயிலைத் தெரிசிப்பதற்கும் நேபாள கவர்ன்மெண்டின் அனுமதிச் சீட்டு கிடைத்தல் வேண்டும். இவ்வனுமதிச் சீட்டு சுலபமாகக் காட்டமண்டிவிற்கு கிடைக்கப் பெறலாம். வெளி நாட்டினர்களுக்கே நேபாளத்தில் பசுபதி கோயில் மிக்க முக்கியமானது. உள்நாட்டினர்களுக்கு மச்சந்திர நாதரும் சங்கு நாராயணரும் தான் முக்கியமானவை. சிவராத்திரியின் வைபவங்களை நேபாளியர்கள் தத்தம் இல்லங்களிலேயே கொண்டாடுவர். எனவே காட்டமண்டிவிற்கு அவ்வமயத்தில் தெரிசனார்த்தமாக வருபவர்கள் வெளி நாட்டினர்களும் ஒரு சிறிய நேபாளியருமாக இருக்கலாகும். ஆனால் மச்சந்திரநாதரின் விழாவினும், சங்கு நாராயணனின் விழாவினும் முற்படும் மக்கள் நேபாளியர் லீவாரியர் ஏராளமாகவும் வெளியினர்கள் சொல்பமாகவும் இருப்பர். இம்முன்று விழாக்களையும் தெரிசித்துக் கொண்டு வெளி நாட்டினரான இந்தியர்கள்

நேபாளத்திலிருந்து இந்தியாவிற்குத் திரும்பி விடவேண்டும். பலர் ஒரு மார்க்கமிருந்து எணைய மார்க்கத்தின் வழிபாதவே திரும்புவர். அதாவது கோரக்பூர் மார்க்கம் நேபாளத்தில் புகுவர். பிரிக்ஷு மார்க்கம் வெளியேறுபுகுவர். கோரக்பூர்மார்க்கம் வெளியேறுவார். இவர்களில் சாதுக்கள் முக்திராத், பிரம்மகபாலம் என்ற சிகரங்களைத் தெரிசித்துக்கொண்டு கேதாரம், பதிரி, தங்கநாதம் என்ற ஹிமாலய சிகரங்களுக்கு வருவர். இவ்வழியில் மடங்களை யும், ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பவர்களின் குடிசைகளையும், குகைகளையும் தவிர வேறு பெரும் நகரம், கடை முதலியன உணவு சாமான்களைக் கொண்டிருக்கவும் கிடைக்காது. இவ்வழியிலும் வெகு சில சாதுக்களை யாத்திரை புரியத் துணிபு கொள்வர். துணியும் பயனற்றதாகாது. நல்வரவேற்புகளுடன் ஹிமாலய மலைச் சஞ்சாரம் செய்து தீர்த்த ஸ்தல யாத்திரை புரிந்து பதிரிகேதாரம் வந்து பீக்கிய மாகாணத்தில் இறங்கவும் செய்யலாம். இல்லையேல் அம்மார்க்கத்தில் உள்ள பிரிவு பாதைகளின் வழியாய் பூடன் திபெத்து முதலிய நாடுகளுக்கும் யாத்திரை புரிந்து வங்காளத்திலும் பாஞ்சால நாட்டிலும் வந்திறங்கலாம். எனவே அஜப் நேபாளத்தைக் கண்டுகளிக்க இந்தியர்கள் முற்பட வேண்டியது மிக்க அவசியம்.

EVERY HOUSE
SHOULD STOCK A BOTTLE OF
AMRUTANJAN
THE BEST PAIN BALM.
Price As. 10 a bottle.

மார்க்கோபோலோவின் யாத்திரைகள்.

ஸ்ரீமான். T. R. அனந்த நாராயண அய்யர்.

(565-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஏழாம் அத்தியாயம்.

சிறு ஆர்மீனியா, துருக்கிஸ்தானம், பெரிய ஆர்மீனியா, ஜார்ஜானியா, மொஸல், பால்டெக், பாக்தாது தாஸ், முதலிய நகரங்கள். ஒரு விசேஷமான பூகம்பம்.

ஆர்மீனியா இரண்டு பிரிவுகளுள்ளது. ஒன்றின் பெயர் சிறு ஆர்மீனியா, மற்றொன்றின் பெயர் பெரிய ஆர்மீனியா. சிறு ஆர்மீனியா தேசத்தரசன் ஸெபஸ்ட் என்னும் ஊரில் வசித்துக்கொண்டு நீதி வழுவாமல் செங்கோல் செலுத்தி வருகிறார். இவ்விராஜ்யத்தில் அநேகம் நகரங்களும் கோட்டை கொத்தளங்களுமிருக்கின்றன. பூமி வளமாயிருப்பதினால் மனிதர்க்கு வேண்டிய எல்லாத் தானியங்களும் விளைகின்றன. வேட்டைக்கு யோக்கியமான காட்டு மிருகங்களும் பழிகளுங்கூடக் குறைவில்லாமற் காணப்படுகின்றன. ஆனால் இன்னுடிக் காற்று மாதிரி அநிக் சிலாக்கியமானதல்ல. முற்காலத்தில் இன்னுடிக் மனிதர்கள் அதிக திடகாத்திராகவும் சுத்த வீரர்களாகவும் விளங்கினார்கள். தற்காலத்தில் குடியும் பெருந்தீனியும் அதிகரித்து விட்டதனால் அவர்கள் பார்வைக்குமாதிரிம் லக்ஷணமாகவும் வாஸ்தவத்தில் பேடிகளாகவும் இருக்கின்றனர். இன்னுட்டில் கடற்கரையில் கியாஜா என்ற ஒரு நகரமிருக்கிறது. அது ஒரு சிறந்த துறை முகமானதினால், அங்கு அதற்குக் கிழக்கிலுள்ள தேசங்களிலுண்டாகும் பலவித வியாபாரச் சாக்குகளை—விசேஷமாக சிலவகை வாசனைத் திரவியங்களையும், விலையுயர்ந்த மற்ற வேறு அநேக சாக்குகளையும்

வாங்கவோ விற்கவோ, தொலைதூரமான பல தேசங்களிலிருந்தும் வியாபாரிகள் வருகிறார்கள். வெனிஸ், ஜீனோவா நகர வியாபாரிகளுங்கூட அங்குச் செல்வதுண்டு. இக்காரணங்களால் இந்நகரத்தைக், “தீழ் நாடுகளின் கையமான சந்தை” யென்றே சொல்லலாகும்.

தர்க்கோமானியாவில் முன்னுதித ஜாதியா இருக்கின்றார்கள். அவர்களுள் ஒரு ஜாதியாருக்கு தர்க்கோமானிகள் அல்லது துருக்கர்கள் என்று பெயர். இவர்கள் மஹம்மது சமயத்தை அனுசரிப்பவர்கள்; எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மூடர்கள்; கொடியவர்கள்; தங்களுடைய காலிகளுக்கு ஏராளமான ரேய்ச்சல் கிடைக்கக்கூடிய மலைகளிலும் வேறு எட்டாது இடங்களிலும் சஞ்சரிப்பவர்கள், தங்களுடைய காலிகளைத் தவிர இவர்களுக்கு வேறு ஆஸ்தி கிடையாது.

இன்னுட்டில் துருக்கிக் குகைகள் என்ற சிறந்த குகைகளுண்டு. இன்னுட்டிக் கோவேறு கழுதைகளும் பெயர்போனவை.

இன்னுட்டிலுள்ள மற்றைய ஜாதியார்களுக்கு கிரேக்கர்களென்றும் ஆர்மீனியர்களென்றும் பெயர். இவர்கள் வியாபாரமும் கைத்தொழிலும் செய்து நாடு நகரங்களில் வசித்து வருகின்றனர். இவர்கள் செய்யும் கம்பினிகளே உலகத்தில் சிறந்தவை. இவர்களது முக்கிய நகரங்கள் காக்கோ, இகோனியம், ஸீஸாரியா, கிறிஸ்துவுக்கு அடிமை பூண்ட காரணமாக உயிரிழந்த பேஸில் முனிவரது ஸ்தலமாகிய ஸெபஸ்டி, ஆகிய இவையாம்.

இவர்கள் தார்த்தாள்களது அரசனான கான் ஒருவனுக்கு அடங்கி யிருக்கின்றனர்.

பெரிய ஆர்மீனியா மிகப் பெரிதான ஒரு ராஜ்யம். அதுவும் தார்த்தாள்களது ஆளுகைக்குட்பட்டதுதான். அதிலும் அநேக நாடு நகரங்களிருக்கின்றன. அவற்றின் தலை நகருக்கு ஜர்ஜுகியா என்று பெயர். அங்கு நெய்யப்படும் துப்பட்டியே உலகத்திற் சிறந்தது. அங்கு மனிதர்களது சொறி சிரங்குகளையும் பிணிகளையும் போக்க வல்ல ஆரோக் கியமான வென்னீர் ஊற்றுகள் அநேகம் இருக்கின்றன. தலை நகருக்குப் பின் பிரஸித்தமான பட்டணங்களுக்கு அஸ்கிரான், டார்ஸஸ் என்று பெயர். வெயிற் காலத்தில் இன்னுட்டில் விசேஷமான மேப்ச்சல் அகப்படுகிறதினால் அநேகம் தார்த்தாள்கள் தங்களது ஆட்டு மந்தைகளுடனும் மாட்டி மந்தைகளுடனும் வந்து, அவற்றை மேய்த்துக் கொண்டு பனிகாலம் வருமுன் இங்கு விட்டகலுவார்கள். இத்தேசத்திலுள்ள மலைகளில்தான் நோவாவின் கப்பல் தங்கி யிருந்தது.

இத்தேசத்தின் கிழக்கெல்லையில், மொஸல், மெரிடிஸ் மாகாணங்களும் வடக்கெல்லையில் ஜார்ஜானியாவு மிருக்கின்றன. இந்த ஜார்ஜானியாவின் எல்லையில் ஒரு சுனையிலிருந்து எண்ணெய்ப்போன்ற ஒரு திராவகம் வெளிப்பட்டு வருகிறது. அது போஜன பதார்த்தங்களில் கலக்கத் தகுதியற்றதென்றாலும் விளக்கெரிப்பதற்கும் சாமான்களை விளக்குவதற்கும் உபயோகிக்கலாம். அது இடை விடாமலும் தாள்ளமாகவும் வெளி வருவதினால் ஒட்டகைகளின் மேலேற்றி வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இந்த ஜார்ஜானியாவில் டேவிட் மாவிக் அல்லது டேவிட் ராஜாவென்ற ஒரு அரசனிருக்கிறான். இன்னுட்டில் ஒரு பாகத் தார் இவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கின்றனர். தார்த்தாள்களது அரசனுக்குக் கப்பம் கட்டுகின்றனர். இன்னுட்டிக் காட்டிலெல்லாம்

பெட்டி மார்தான் விளைகிறது. இத்தேசம் கருங்கடலிலிருந்து கஸ்பியன் கடல் வரையிலும் பார்த்திருக்கின்றது. இக்கஸ்பியன் கடலின் சுற்றளவு 2800 மைல். இது வேறு சமுத்திரங்களுடன் கலவாத ஓர் ஏரியைப்போலிருக்கிறது. இதில் எண்ணிறந்த தீவுகளும் நகரங்களும் கோட்டைகளுமுள. இவற்றில் பாரஸீ கம் விட்டுத் தார்த்தாள்களால் தூரத்தப்பட்ட ஜனங்கள் வந்து குடியேறி யிருக்கிறார்கள்.

ஜார்ஜானியாவிலுள்ள குடிகளெல்லாம் கிறிஸ்தவர்கள். அவர்களுக்கும் மற்றைய கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஆசாரபேதமில்லை. அவர்கள் மேனாட்டுப் பாதிரிமார்களைப்போல் தங்களது தலைமயிரைக் கத்தரித்து விடுகின்றனர். இவர்களது நகரங்கள் பல. இவர்களது நாட்டில் பட்டு விசேஷமாக உண்டாகின்றது. அதைக் கொண்டு இவர்கள் வெகு நேர்த்தியான ஆடைகள் செய்கின்றார்கள்.

மொஸல் மகாணத்தில் பல ஜாதியாருக்கின்றனர். அவர்களிற் சிலர் அரசுபிர், சிலர் மஹம்மதியர், சிலர் கிறிஸ்தவர், சிலர் நெஸ் டோரியர், சிலர் ஜெக்கோபைட்கள். இன்னுஞ் சிலர் ஆர்மீனியர்கள். இவர்களெல்லாருக்கும் ஜாக்கோலெட் என்ற ஒருவரே குருவாயிருக்கிறார். இவர் பெரிய ஆசாரியர்களையும் சாதாரண ஆசாரியர்களையும் ஸ்தானீகர்களையும் கியமிக்கும் அதிகாரமுள்ளவர். அவ்வாறு இவரிடம் அதிகாரம் பெற்றவர்கள், இந்தியாவின் சகலப் பிரதேசங்களுக்கும், கெயிரோ, பாக்தாது முதலிய இடங்களுக்கும், மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் வாசமாயிருக்கும் வேறிடங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றனர். ரோமாபுரியிலிருக்கும் போப் செய்வதும் இவ்வளவுதான்.

மஸலின் என்று சொல்லப்படும் பொன்னும் பட்டுக் கலந்த ஆடைகளெல்லாம் மொஸலில் தான் உண்டாக்கப்படுகின்றன.

இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மலைகளில் குர்டிகள் என்று சொல்லப்படும் ஜாதியார் வசிக்கின்றனர். அவர்களில் சிலர் ரெஸ்டோரியர்கள், சிலர் ஜேகோபைட்டிகள், மற்றொரு சிலர் மஹம்மதியர்கள். அவர்கள் மிகக் கெட்டவர்கள்; வியாபாரிகளைக் கொள்ளையிட்டே ஜீவிப்பவர்கள். இம்மலைகளுக்கு சமீபத்தில் முஸ் அல்லது மிரிடிஷ் என்னும் வேறொரு மாகாண மிருக்கின்றது. அங்கு அபரிமிதமான பருத்தி விளைகிறது. அதனால் துப்பட்டிகளும் வேறு சாமான்களும் செய்யப்படுகின்றன. இன்னாட்டார் தார்தார்கள் ஆளுகைக்குட்பட்டவர்கள்.

பர்ட்டக் அல்லது பர்த்தாது என்பது ஒரு பெரிய நகரம். அதில் மஹம்மதிய ஜகத் குருவான காலிப் என்பவர் வசித்து வந்தார். அவ்வூரின் நடுவில் ஒரு பெரிய நதியோடுகின்றது. அதன் வழியே கப்பலில் பிரயாணஞ் செய்தால் பதினேழு நாளில் சமுத்திரம் போய்ச் சோலாம். வழியில் சிலியென்ற ஒரு நகரமும், சமுத்திரத்தை யடுத்தார்போல் பஸ்ஸோராவென்ற வேறொரு நகரமுமுண்டு. பஸ்ஸோராவில் உலகத்திலேயே சிறந்த பேரிச்சம் பழங்கள் உண்டாகின்றன. பாக்கத்தில் தங்கத்தினாலும் பட்டினாலும் விசேஷமான சாமான்கள் செய்யப்படுகின்றன. பலவகையான ஜந்துக்களின் உருவங்கள் போடப்பட்ட கெட்டியும் லேசமான பட்டாடைகள் செய்யப்படுகின்றன. கிறிஸ்தவ நாடுகளில் ஜனங்கள் அணியும் முத்துக்கள் அனைத்தும் பாக்காதி விருந்தே வருகின்றன. அவ்வூரில் ஒரு வித்யாபீடமிருக்கிறது. அங்கு மஹம்மதிய தர்மம், வைத்தியம், வான சாஸ்திரம், மாந்திரீகம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அந்தப் பிரதேசங்களுக்கெல்லாம் அதுவே பிரதானமான பட்டணம்.

தார்தார்கள் புறநாடுகளின்மேல் படை யெறித்துச் செல்லவாரம்பித்தபோழுது அவர்களுக்கு நால்வர் அரசர்களிருந்தனர். அவர்களில் முதற்கவனுடைய மங்கு என்பவன் ஸித்தியாவில் அரசாண்டு வந்தான். இவர்களுெல்லாரும் உலகத்தைப் பதங்கனது ஆளுகைக்குள்ளாக்க வேண்டுமென்று நினைத்து நான்கு பெயர்களும் நான்கு திக்குகளுக்குச் சென்றார்கள். தெற்கு திக்குக்குச் சென்றவன் உலான் என்பவன். இவன் கி.பி. 1250-ம் வருஷத்தில், லக்ஷம் குதிரைகளுடனும் பெருத்த காலாட்டையுடனும் புறப்பட்டுத் தனது சேனையின் பெரும்பாகத்தை மறைவான ஓரிடத்தில் ஒளித்து வைத்துவிட்டு புறங்கொடுத்தோடுவதாகப் பாராங்கு செய்து, காலிப்பை வஞ்சித்து, அவனையும் அவனது பட்டணத்தையும் பிடித்தான். பின்பு, ஊரில் பிரவேசித்து, அங்கு அளவற்ற ஐசுவரியம் ஓர்த்து வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு, காலிப்பை வரவழைத்து, கோபத்துடன் அவனைப் பார்த்து, “இவ்வூரின் பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய சைனியங்களை வைத்துக்கொள்ளாமல் இந்தக் கோட்டையில் நீர் பனாமே குளித்து வைத்திருக்கிறீரல்லவா? உம்மை இந்தப் பணம் காப்பாற்றுகிறது என்று பார்க்கலாம். நீர் அன்னர் தண்ணீரன்றி இக்கோட்டையிலேயே யிருக்கத் தக்கவர்” என்று சொல்லி அக்கோட்டையிலேயே அவனை அடைத்துவிட்டான்.

இது அவன் செய்த அக்கிரமங்களைப் பொறுக்காத நமது பகவானுள் இயேசு கிறிஸ்து நாதர் அவனுக்கிட்ட தண்டனையெய்யாகும். அவன் 1225-ம் வருஷத்தில், கிறிஸ்தவர்களை யெல்லாம் மஹம்மதியாக்க நினைத்து, தன் நாட்டிலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள், ரெஸ்டோரியர்கள், ஜேக்கோபைட்டிகள் ஆகிய எல்லோரையுந் தருவித்து, “உங்களுடைய மெத்தத்தில், கடு

கின் விதையளவேனும் ஒருவனுக்கு தெய்வ பக்தி யிருக்குமானால், அவன் “நகர்” என்றால் மலைகளும் நகரமும் என்று சொல்லி யிருக்கிறது. ஆதலால், இன்று முதல் பத்து நாட்களுக்குள்ளாக, நீங்கள் அநோ காணப்படும் மலையை அது விருக்குமிடத்தை விட்டு நகர்த்த வேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறினால், உங்கள் மதத்தில் ஒருவருக்காவது நம்பிக்கையில்லையென்று ஒப்புக்கொண்டு மகம்மதியராக வேண்டும். அதுவும் மாட்டேனென்றால், நமது கத்திக்கு இரையாகவேண்டும்” என்றான். இதைக் கேட்ட கிறிஸ்தவர் முதலானவர்கள் எட்டு நாள், இடைவிடாமல் கடவுளைத் தியானித்தனர். அப்போது ஒரு புரோஸ்தனுக்கு ஆவேசம் வந்து, “இந்தக் காரியம் ஒரு சக்கிலியனால் சாத்தியமாகும்” என்று தெரிந்தது. எல்லோரும் ஏகோபித்து அந்தச் சக்கிலியனைக் கொண்டே இதைச் செய்கிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். இந்தச் சக்கிலியன் ஒருக்கால் பாத குறியி போட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு யௌவன ஸ்திரீயைப் பார்த்துத் தன் மனம் அவளிடஞ் சென்றதையறிந்து, நமது தர்ம சாஸ்திரத்தில் சொல்லி யிருக்கும்படித் தனது வலக் கண்ணைப் பிடுங்கி பெறிந்துவிட்டவன். குறித்த தினத்தில், இவன் மற்றைய கிறிஸ்தவர்களுடன், கிறிஸ்தவைய முன்னிட்டுப் பின் சென்று, தன் கைகளைத் தலைமேல் கூப்பி, “உமது பிராணிகளைக் கருணையுடன் கட்டாஹியும்” என்று கடவுளைத் தியானித்தாப்பின், உரத்த குரலுடன், “கிரிமுர்த்திகளின் மேல் ஆணையிட்டு, உன்னை இங்கு விட்டு நகரச் சொல்லுகின்றேன்; உடனே நகர்வாயாக” என்று அம்மலையை நோக்கிச் சொன்னான். அம்மலையும், ஆஹா! என்ன ஆச்சரியம்! உடனே அம்மலையும் இடம்விட்டுப் பெயர்ந்தது. இதைக் கண்ணுற்ற காலிடபும் அவனது பதஸ்தரும் திடுக்கிட்டு நடுங்கினர். அன்று முதல், இது

வரை, மலைபெயர்ந்த நாளும் அதற்கு முந்திய நாள் சாயங்காலமும் அன்னாட்டில் உபவாஸ வித தினங்களாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன.

எட்டாம் அத்தியாயம்.

பாசுவீக ராஜ்யம், யஸ்டி நகர், செர்மயின் நகர், காமாண்டிபட்டணம்.

ஹிர்கானியா மாகாணத்தில் டாரிஸ் என்ற ஒரு பெரிய நகர் உளது. அது மிக ஜன நெருக்கமுள்ளது. அந்நகரத்தார் கைத்தொழிலும் வியாபாரமும் செய்து ஜீவிக்கின்றனர். அவர்கள் பொன்னிலும் பட்டிலும் அனேக சாமான்கள் செய்கின்றனர். அந்நகரில் வசிக்கும் வெளிநாட்டு வியாபாரிகள் பெருத்தலாபம் சம்பாதிக்கின்றனர். உள்ளூரார் பொதுவாக எல்லாரும் ஏழைகளே. அவர்கள் ரெஸ்டோரியர்கள், ஆர்மீனியர்கள், ஜேக்கோபைட்டிகள், ஜியார்ஜியர்கள், பாசுவீகர், மகம்மதியர்கள், ஆகிய பல ஜாதிகளுக்கெல்லாவாக விருக்கின்றனர். கடைசியாகச் சொல்லப்பட்ட மகம்மதியர்கள் நம்பத்தகாத துரோகிகள்; வேறு சமயத்தாரைக் கொள்ளை யிடுவதில் தோஷ மில்லையென்று நினைப்பவர்கள். இவர்களைப் பார்த்து தார்தர்களும் அனேகர் கெட்டுப் போய் விட்டனர். கொள்ளைக்குப் போன விடத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் கையால் கொலையுண்டால் இவர்கள் வீரசுவர்க்கம் பெறுவார்களாம். டாரிஸ்வின் ஒரு கோடியில் பாசஸம் முனிவரது ஆச்சிரமம் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் பைராகிகளெல்லாம் கார்மிலைட் பைராகிகளைப் போலிருக்கிறார்கள். இவர்கள் முஞ்சிகள் செய்து அவற்றை ஆராதித்துத் தங்களது சிநேகிதர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அந்தச் சிநேகிதர்கள் அவற்றை மிகவும் சிறந்தவை யெனக் கொண்டாடுகின்றனர்.

டாரிஸ்விவிருந்து பாரலீகத்திற்கு பன்னிரண்டு நாட் பயணமுண்டு. பாரலீகத்தில் எட்டு ராஜ்யங்களிருக்கின்றன. அவற்றுள் முதலாவது காஸ்பியன், இரண்டாவது குர்டிஸ்தானம், மூன்றாவது லார், நான்காவது ஸுவிஸ் தான், ஐந்தாவது இஸ்பஹான், ஆறாவது ஷெராஸ், ஏழாவது ஸுவிக்காரா, எட்டாவது டிமோகியம், கடைசியாகச் சொல்லப்பட்டது வடபாகத்தில் ஆர்பர்ஸெக்கோவின் சமீபத்திலிருக்கிறது.

பாரலீகத்திலுள்ள குதிரைகள் வெகு நேரத்தியானவை. அவைபெல்லாம் இந்தியாவில் விற்கப்படுகின்றன. அங்கு மிகச் சிறந்த கழுதைகளுமுண்டு; அவைகொஞ்சந்தினி தின்று பெருத்த மூட்டைகளை வெகு தூரஞ் சுமந்து செல்லுஞ் சக்தியுடையன வாதலால் அவை குதிரைகளை விட விலையுயர்ந்தவை. அத்தேசத்தில் ஒட்டகைகளு மிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளுக்குக் கழுதை யளவுகூட வேகமாகப் போகும் சக்தியில்லை; ஒரொரு சமயங்களில் இத்தேசத்தில் வெகுதூரம் புல்லுங்கூடக் கிடைப்பதில்லை யாதலால் இம்மிருகங்கள் அத்தேசத்தில் பிரயாணஞ் செய்வோருக்கு அவசியமாயிருக்கின்றன. இத்தேசத்திலுள்ள ஜனங்கள் மிகக் கெட்டவர்கள்; தூர சைபிடித்தவர்கள்; கொலை பாதகர்கள்; மகம் மதிய மதத்தினர். ஒண்டியாகப் போகும் வியாபாரிகளை இவர்கள் எங்கே கண்டாலும் கொள்ளையடித்துக் கொன்று விடுகிறார்கள்.

இத்தேசத்திலுள்ள பட்டணங்களில் பொன், பட்டு முதலியவைகளில் வேலை செய்வதிலும், பூப்போடுவதிலும் தேர்ந்த தொழிலாளிகள் இருக்கின்றார்கள்.

இங்கு பட்டுப்பூச்சிகளும், கோதுமை, வாற்கோதுமை, சீனை, சாமை முதலிய தானியங்களும், கணக்கல்லாத சாறுயமும், பழவகை

களும் ஏராளமாக உண்டாகின்றன. இவர்களது மதத்தில் மதுபானம் விலக்கப்பட்டிருந்தாலும், இவர்கள் 'சாரூபக்கைக் காப்ப்சிகிட்டால் அதன் ருசி மாறி விடுகிறது. அத்துடன் அதன் பெயரும் மாறிவிடுகிறது. அதனால்தான் அதைச் சுடச்சுடச் குடிப்பதில் கோஷமில்லை' யென்று சொல்லி, வேக வாக்கியத்திற்கு அர்த்தமோ அனர்த்தமோ செய்கின்றார்கள்! யஸ்டி யென்பது பாரலீக தேசத்தின் எல்லையிலுள்ள ஒரு விசேஷமான வியாபாரஸ்கலம். அவ்ஹரில் பட்டு சாமான்களில் கைத்தொழில் விசேஷமாகச் செய்யப்படுகிறது.

பாரலீகத்தின் கிழக்கெல்லையில் ஒரு முலையில் ஜாமான் என்ற ஒரு ராஜ்யமிருக்கிறது. இது தார்த்தார்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டது. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மலைகளின் வெடிப்புகளில் டர்க்காய்ஸ் என்று சொல்லப்படும் துருக்கி வைரங்களும் வேறு இரத்தினங்களும் அகப்படுகின்றன. இந்த ராஜ்யத்தில் யுத்தத்திற்கு வேண்டிய ஆயுதங்களும் மருந்து வகையராக் களும் செய்யப்படுகின்றன. ஸ்திரீகள் பட்டு வஸ்திரங்களில் எல்லாவிதமான ஜந்துக்களின் உருவங்களையும் அபிபற்புதமாக ஊக்கொண்டு ரோடுவதில் மிகச் சமர்த்தர்கள். இங்குள்ள வல்லுறுகள் உலகத்திலுள்ள மற்றவைகளைக் காட்டிலும் மிகச் சிறந்தவை. இவை மற்றைய தேச பறவைகளைப்போல் கெடுநாள் பழக்கமின்றியே வெகு வேகமாகப் பறக்கக்கூடியவை. இவற்றின் உடம்பு சிவந்திருக்கும்.

இத்தேசத்திற்கப்பால் ஒரு பெரிய மைதானம் உண்டு. அதைக் கடக்க எட்டு நாட் செல்லும். அதற்கப்புறம் ஒரு பள்ளத்தாக்கு தென்படும். மேற் சொல்லிய மைதானத்தில் அரண்மனைகளும் நகரங்களும் இருக்கின்றன. பள்ளத்தில் பழந்தரு மரங்கள் தாறுண்டு. அங்கு ஆட்டடையர் சாளைகளைத்தவிர வேறு

விடு வாசல்கள் ஒன்றுமே யில்லை பனிகாலத்தில் இந்தப் பிரதேசம் வெகு குளிராயிருக்கும். குளிர்பொறுக்கவே முடியாது.

இதைவிட்டு முன் சென்றால், இன்னும் ஒரு விசாலமான சமவெளி தென்படும். அங்கு காமாண்டு என்ற ஒரு பட்டணம் இருக்கிறது. அது கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்வரையிலும் பெரியதாகவும் ஜன ஸமிருத்தியுள்ளதாகவு மிருந்தது. இப்பால் தார்த்தார்கள் அதை யழித்துவிட்டனர். இப்போது அப்பிரதேசத்திற்கு ரியோபர்ல் என்று பெயர். அங்கு மாதளம் பழங்களும், சீமை மாதுளைகளும், கோவைப்பழங்களும் இதர பழங்களும் உண்டாகின்றன. இப்பழங்கள் நமது சீத தேசங்களில் உண்டாவதில்லை. இத்தேசத்தில் பெருத்த காளைகளுண்டு. அவைகள் வெள்ளை நிறமும் மெல்லிய ரோமமும், கெட்டியும் மொண்ணையுமான சிறுகொம்புகளுமுடையன. பெருத்த சுமைகளைத் தூச்சிச் செல்லப் பழக்கப் பட்டவை யாதலால் இவைகளின் முதுகெல்லாம் ஒட்டக முதுகைப்போல் வளைந்திருக்கின்றன. தவிர, பொதிமெத்தைகளை அவற்றின் முதுகின் மேல் வைக்கையில், ஒட்டகங்களைப்போலவே அவைகள் தங்களது முழங்கால்களை வளைத்துக்கொள்ளவும் மூட்டைகள் ஏறிய பின்னர் மேலெழவும் பழக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

இன்னாட்டு ஆடுகள் நமது தேசக் கழுதைகள் அளவு பெருமனுள்ளவை. அவற்றின் வால்கள் மிகப் பெரிதும் அகலமுமாக முப்பது ராத்தல் கனமுள்ளன. அவைகள் வெகு லக்ஷணமாகவும் பெருத்தமிருக்கின்றன. அவைகளின் மாமிசம் வெகு ருசி. இத்தேசத்திலுள்ள சமவெளியில் அனேகம் பட்டணங்களும் நகரங்களும் இருக்கின்றன. கரை யாள்கள் என்று சொல்லப்படும் மெஸ்டிஸோக்

கள் இவ்வுங்களைத் தாக்காமலிருக்கும்படி ஒவ்வொரு ஊரைச் சுற்றிலும் உயர்ந்த மண் சுவர்கள் எழுப்பி யிருக்கிறார்கள். இந்த மெஸ்டிஸோக்கள் யாரென்றால் இந்திய ஸ்திரீகளிடம் தார்த்தார்களுக்குப் பிறந்த ஒரு கலப்பான ஜாதியார். இவர்களுக்குத் தலைவன் துருக்கிஸ்தானத்தை முன்பு ஆண்டவந்த ஜகத்தாய் என்பவனுடைய மருமகனான நுகோடார் என்பவன். அவன் கீழ்ப்பதினாயிரம் பேரிருக்கின்றார்கள். இந்த நுகோடார் என்பவன் மலை யாள ராஜ்யம் அவிடன் ஸஸ்தானுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பதைக் கேட்டுத் தனது மாமனுக்குத் தெரியாமல் படையெடுத்துச் சென்று டில்லி முதலிய நகரங்களைப் பிடித்து, ஒரு புதிய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து, இந்திய ஸ்திரீகளுடன் கலந்து, இந்த கரைபான் என்னும் ஜாதியாரை உண்டாக்கினான். இவர்கள் ரியோபர்லுக்கும் வேறு நாடுகளுக்குஞ் சென்று கொள்ளை யடித்து அவைகளை அழிப்பதே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். இச்சமவெளி தென் பாகத்தில் அகன்று ஐந்து நாட் பயணமுள்ளதாக விருக்கிறது. அது கடைசியாக இருபது மைல் தூரத்துக்குக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகச் சரிந்து வழியும் நேரில்லாமல் திருடர்களது தொந்தரவுக்கும் உட்பட்டிருக்கிறது.

கடைசியாக, மிகவும் நல்ல பிரதேசங்கள் கண்ணுக்குத் தென்படுகின்றன. அவைகளை இரண்டு நாளில் கடக்கலாம். அவைகளுக்கு ஆர்ம்ஸ் என்று பெயர். இங்கு நதிகளும் பனை மரங்களும் விசேஷமாக விருக்கின்றன. விதம் விதமான கோழிகளும் ஏராளமாகவுண்டு. கோழிகளில் கிளியினத்தைச் சேர்ந்தவைகளே எண்ணிறந்தவை. அவைகளுக்கும் நமது நாட்டிலுள்ள கோழிகளுக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசமுண்டு. இங்கிருந்து கடலோரம் வந்தால்

ஆர்மஸ் ஜீவு தென்படும். இத்தீவுக்கு வாஸனைத் திரவியங்களும், முத்துக்களும், நவரத்தினங்களும், பொன் வேலை வெள்ளிவேலை களுடன்கூடிய ஜவுளிகளும், யானைப் பல்லும், மற்றும் இந்தியாவிலுள்ள விலை யுயர்ந்த வேறு சாமான்களுக்கொண்டு அநேக வியாபாரிகள் வருகிறார்கள். ஆர்மஸ் ஒரு பெருந்த வியாபாரஸ்தலம்; அதற்குக் கீழ்ப்பட்டு அநேகம் நகரங்களும் கோட்டைகளும் உள. அதுவே செர்மயின் என்னும் ராஜ்யத்திற்குத் தலை நகர். அவ்ஜர் அரசனுக்கு ராஜின்தின் அக்கோமாக் என்று பெயர். அவன் செர்மயின் அரசனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவன்; அவனது ராஜ்யத்தில் இறந்துபோகும் வியாபாரிகளது ஆஸ்தியைல்லாம் அவனுக்கே சேருகின்றது. கோடைகாலத்தில் இந்நாட்டார் தங்களது வீடுகளை விட்டுவிட்டு நீர் நிலைகளின் மத்தியில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கோடைகால வாஸங்களுக்குச் செல்லுகின்றனர். அக்காலத்தில், காலை ஒன்பது மணியிலிருந்து உச்சிவரைக்கும், அத்யுஷ்ணமான ஒரு காற்று மணலிலிருந்து வீசி மனிதர்களது மூச்சை யடைத்து விடுகின்றது. அதற்காக இவர்கள் நீரினுள்ளேயே கிடக்கின்றனர்.

ஒருகால், செர்மயின் தேசத்தரசன் ஆர்மஸ் தேசத்தரசனிடமிருந்து தனக்கு வா வேண்டிய கப்பத்தை வசூல் செய்து வரும்படி ஆயிரத்தறுநூறு குதிரைகளும், யோயிரம் காலாட்களும் நிறைந்த ஒரு படைபை ஆர்மஸ்ஸுக்கு அனுப்பினான். அவர்கள் இன்னாடு வந்து சேர்ந்து, உஷ்ணத்தைக் கண்டு, இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல், மூச்சடைபட்டிற்றந்தனர்! இன்னாட்டார் தானியங்களாலாவது, மீனினாலாவது செய்யப்படும் ரொட்டியைப் புசிப்பதில்லை. அவர்களுக்குப் பேரிச்சம் பழம், உப்பிட்ட மீன், வெங்காயம்

ஆகிய இவைகளே ஆகாரம் அவர்களிடம் அநிகமாகப் பெருந்த கப்பல்கள் கிடையாது. அத் தேசத்து மரம், இலகுவில் உடைந்தும் வெடித்தும் போவதும், ஒன்றுடன் ஒன்று இணைத்து இரும்பாணி யீட்டு இணைக்க முடியாதிருப்பதுமே இதற்குக் காரணம். இன்னாட்டுக் கப்பல்களிலுள்ள மாங்கனெல்லாம் மா ஆப்பினாலும், இந்தியாவிலுண்டாகும் தேங்காயினின்றும் செய்யப்படும் ஒருவிதக் கபிற்றினாலும் பிணிக்கப்படுகின்றன. தோல் பதனிடப்படுவதுபோல், பதனிடப்பட்ட பின், இத்தேங்காய்களை முடிக்கொண்டிருக்கும் கதம்பைகள் வெட்டி, பெடுக்கப்பட்டுப் பின் மிகப் பலமான கயிறுகளாகத் திரிக்கப்படுகின்றன. இக்கயிறுகள் சமுத்திர அலைகளின் வேகத்தையும் கொடுமையையும் தாங்கக் கூடியவை. அவற்றால் இலகுவில் அறுபடாதனவுமாம். அக்கப்பல்களுக்குப் பாய்மாமும் ஒன்றே, பாயும் ஒன்றே, கொடியும் ஒன்றே, மேற் தட்டும் ஒன்றே. அவைகளுக்குள் தண்ணீர் புகாமலிருப்பதற்காக மீன் எண்ணையையும் கொழுப்பையும் பூசுகின்றார்களேயன்றி கில் பூசுவதில்லை. குதிரைகளும், வேறு சாக்குகளுக்கொண்டு கடல் வழியாக இந்தியாவுக்குச் செல்லுகையில், இவர்களுக்கு இக்கப்பல்களில் அநேக நஷ்டமாகி விடுகின்றன. இதற்குக் காரணம் இந்து சமுத்திரம் புயல் காற்றும் கொந்தளிப்பும் நிறைந்திருப்பதும், இவர்களது கப்பல்கள் இரும்பினால் கட்டப்படாதிப்பதுமே.

இன்னாட்டார் கன்னங்கமேலென்றிருக்கின்றனர்; மகம்மதிய மதத்தினர். குடும்பத் தலைவன் ஒருவன் இறந்துபோய்விட்டால், அவனது விதந்து, இன்னாட்டு வழக்கப்படி, நான்கு வருஷகாலம் தினந்தோறும் ஐக்கம் கொண்டாடுவாள். இன்னாட்டில் “கூவிக்கு மாசாடிக்கும்” ஸ்திரீகளும் இருக்கின்றனர்.

அவர்களுக்கு அதுவே ஜீவனம். ஆர்மஸ்விலிருந்து செர்மயினுக்குத் திரும்பி வந்தால் ஒரு செழிப்பான சமவெளி தென்படும். அங்கு செய்யப்படும் ரொட்டியை அன்னாட்டார்தான் சாப்பிடவேண்டும்; வேறொருவரும் சாப்பிட மாட்டார்கள். அதில் உப்புத் தண்ணீர் கலப்பதினால் அது வெகு கசப்பாகிவிடுகிறது.

அங்கு மிகச் சிறந்த குண்டங்களிருக்கின்றன. அவைகளால் பல பிணிகள் குணப்படுகின்றன.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

ஒரு பாலைவனம், கொபின்ஹம், பின்னுமொரு பாலைவனம், டிமோகயம்.

செர்மயினிலிருந்து மூன்று நாள் குதிரையின் மேலேறிச் சவாரி சென்றால் ஒரு பாலைவனம் வந்து சேரலாம். அந்தப் பாலைவனம் கொபின்ஹம் வரையில் செல்கின்றது. அதைக் கடக்க ஏழுநாட் செல்லும். முதல் மூன்று நாட்களில் தண்ணீர்கூடக் கண்ணுக்குத் தென்படாது; சில குட்டைகள் தென்படினும், அவற்றின் ஜலம் மூலிகைகளின் சாற்றைப்போல் பச்சை நிறமுள்ளதும், உவர்ப்பும் கசப்புமாக வுமிருக்கும். அந்த ஜலத்தை எவராயினும் கொஞ்சமேனும் அருந்திவிட்டால் உடனே அவருக்குப் பேதியாவாது நிச்சயம். இந்த ஜலத்திலிருந்து காய்ச்சி பெடுக்கப்படும், உப்பைத் தின்றாலும் இந்த அவஸ்தைதான். ஆதலால் இப்பிரதேசத்தில் யாத்திரை செய்பவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டியது என்னவென்று சொல்லுவதற்காகத் தங்கள் கையில் கொஞ்சம் ஜலம் கொண்டுபோகவேண்டுமென அவசியம். இந்த ஜலத்தைக் குடிக்கும் மிருகங்களுக்குக்கூட இதே கதிதான். அவைகளுக்கும் பேதியாகாமலிருப்பதில்லை. நாலாம் நாள் பூமிக்குள்ளேயும் ஒரு நன்னீர் நிறைந்த நதி காணப்படும் மீத மூன்று நாட்களின்

அவஸ்தைகளும் முதன் மூன்று நாட்களைப் போலத்தான்.

கொபின்ஹம் ஒரு பெரிய பட்டணம். அங்குள்ள ஜனங்கள் மகம்மதியர்கள். அங்கு உருக்கி வார்த்த இரும்பினால் பெரிய கண்ணடிகள் செய்யப்படுகின்றன.

கண்ணைக் குளிர்விக்கும் ‘துட்டியாவும்,’ ‘ஸ்போடியோ’ வும் பின் வருமாறு செய்யப்படுகின்றன. இன்னாட்டுச் சாங்கங்களிலுள்ள மண்ணையெடுத்து வந்து ஒரு கொப்பளையிலிட்டுக் காய்ச்சுவார்கள். அப்போது அதினின்றெழும் நீராவியை ஒரு இருப்புக்குழாயிற் பாய்ச்சி அது குளிர்ந்து இருக்கின்றது. இவ்வாறு இருகின் பசைக்குத் துட்டியாவென்றும், கொப்பளையில் மீந்திருக்கும் கசண்டுக்கு ஸ்போடியோவென்றும் பெயர்.

கொபின்ஹம் விட்டு முன் சென்றால் பின்னுமொரு பாலைவனம் காணும். அது எட்டு நாட்பயணமுள்ள வெறும் பொட்டலான மணற்காடு. அங்கு மாமா, காயா, குடிக்கத் தண்ணீரா ஒன்றுக் கிடையாது. எட்டிக் கசப்பான ஜலம் மாதிரி ஆங்காங்கு காணப்படும். அந்த ஜலத்தை மிருகங்களுக்கூடத் தீனியுடனன்றித் தனியே குடிப்பதில்லை. ஆதலால் பிரயாணிகள் குடிக்கத் தண்ணீர் தங்களுக்கையிலேயே கொண்டு செல்கின்றனர்.

இந்தப் பாலைவனத்தைத் தாண்டிய பின், அநேகம் பட்டணங்களும் பலமான கோட்டைகளும் நிறைந்த “டிமோகயம்” வந்து சேர்வோம். அது பாரஸீகத்தின் வடகோடியிலுள்ள ஒரு நாடு. அங்குள்ள ஒரு பெரிய மைதானத்தில் மகத்தான ஒரு மாம் இருக்கின்றது. அதற்குச் சூரிய விருக்டமென்று பெயர். கிபிந்தவர்கள் அதை வார்டு மாமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த மாம் மிகப் பெருமனுது. அதன் இலைகள் ஒரு புறம்

வெள்ளைநிறமாகவும் மறுபுறம் நீல நிறமாகவு மிருக்கும். அதில் "செஸ்ட்டைட்" டைப் போ ன்ற முள்ளுள்ள சொரசொரப்பான சொப்பு கள் உண்டாகின்றன. சொப்புக்குள் ஒன் றும் இருப்பதில்லை. அது பெட்டி மரத்தைப் போல் மஞ்சள் நிறமாகவும், கெட்டியாகவும், பலமுள்ளதாகவுமிருக்கிறது. இங்கு நூறு மைல் தூரத்துக்கு ஒரே சாகில்மத்திரம் பல பைல்களுக்கிடையில் சில மரங்களைக் காண லாம்; மறு சாகில் ஒரு மரமாவது கிடை யாது.

வங்காளமும் அதன் எழுச்சியும்.

S. R. வேங்கடரமணய்யர், B.A.

ஆரியவர்த்தம் என்றும், பாதக் கண்டம் என்றும் அழைக்கப்படும் இப்புண்ணிய பூமி யாகிய இந்திய நாடு பண்டைக்காலம் முதல் நாகரிகத்திற்கும், செல்வத்திற்கும், அறிவுக் கும் ஒப்புயர்வற்றதாய் விளங்கி வருகிறது என் பது யாவரும் நன்கறிந்த விஷயம். தற்காலத் தில் நம்மிந்திய நாட்டில் கவனம் அதிகமாய் ராஜ்ய விஷயங்களில் செலுத்தப்படினும், மற் றைத் துறைகளிலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் கணக்கற்ற பாரத புத்திர சத்தினங்கள் உழை த்து வருகின்றனர்.

இங்ஙனம் நம் தேசத்தின் மென்மையைக் கருதிப் பல துறைகளிலும் ஊக்கத்துடன் உழைத்து வருபவர்களில் முதன்மையானவர் வங்காளிகள் என்றே சொல்லலாம். அவர்க ளது தேச பத்தியும், விடா முயற்சியும், தீர்க்க தரிசனமும், தியாக புத்தியும், புத்தி குட் டுமமும் மற்றைய மாகாணத்தாரிடத்தில் கண் பதரிது. மற்றைய மாகாணத்தாரை இகழ்ந்து ரைப்பதாக எண்ணக்கூடாது. மற்றைய மாகா ணத்தாருக்கு இன்னும் தேசத்தின் முன்னேற் றத்தைப் பல விதங்களிலும் விருத்தி செய்ய

இங்கு மஹா அலெக்சாண்டர் டோயஸ்ஸு டன் யுத்தம் செய்ததாக இன்னுட்டார் சொல் கின்றனர்.

இன்னுட்டுப் பட்டணங்களில் நல்ல சாக்கு கள் ஏராளமாக நிறைந்திருக்கின்றன.

காற்று சமசீகோஷ்ணமானதாகவிருக்கிறது. ஜனங்களும் அதிகந்தாமானவர்கள். விசேஷ மாக இன்னுட்டு ஸ்திரீகளே உலகத்திலுள்ள ஸ்திரீளெல்லரிலும் அழகிற் சிறந்தவர்கள்.

(தொடரும்.)

ஓர் உணர்ச்சியும் ஆவலும் ஏற்படாததேதான் காரணமே ஒழிய அவர்களிடத்து அந்தத் தியாக புத்தியும், புத்தி குகூழ்மும், விடாமுயற் சியும் போன்ற மற்றைய அம்சங்களின் குறை வினால் அன்று. வங்காளத்தில் பல துறைகளி லும் ஊக்கத்துடன் உழைத்து வருபவர்களின் எண்ணிக்கையை மற்றைய மாகாணத்தின் எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பின் இவ் வித்தியாசம் நன்கு புலப்படும் என்பது திண் ணம்.

உதாரணமாக, நம் மத விஷயத்தைப்பற்றி எடுத்துப் பேசுவோம். நம்முடைய ஹிந்து மத தர்மத்தை நாட்டவும், அதனுட் புருத்திருந்த மாகாசை அப்புறப்படுத்திக் துலக்கி, ஹிந்து மதத்திற்குப் புத்துயிரளித்த மகான்கள் அநே கர் வங்காளிகளேதான். இவ்விஷயத்தின்முதன் முதல் உழைத்தவர் ஸ்ரீமான் ராஜாராம் மோ ஹன்ராய் என்பவரே. இந்தியத் தேசிய வாழ் விற்குப் பல விதத்திலும் அடி கோஷினவர் அவர் என்றே சொல்லலாகும். அன்னாரின் ஜீவி யசரிதம் நமக்குப் பல விதத்திலும் புத்திமதி களைப் புகட்டக்கூடியதாயிருக்கிறது. பெண்

கல்வி, விதவா புனர் விவாகம், உடன் கட்டை யேறுவதை நிறுத்தல், ஜாதி பேதத்தை ஒழிக் தல்போன்ற விஷயங்களில் அதிக சிரத்தை யுடன் உழைத்து வந்தவர். இவர்கான் ஹிந் துமகச் சீர்கிருத்தத்தை முதன்முதல் துடங் கினவர். ப்ரம்ம சமாஜம் என்ற ஒரு புதிய சீர் திருத்தமாடையத் தமக்கை ஸ்தாபித்தவர் இவ ரே. இப்புதிய மகத்தின் பிரகாரம், விக்ரோ ஹாதனை, ஜாதி வித்தியாசம், குழந்தைக் கலி யாணம் முதலிய யாவும் தள்ளப்பட்டன. இவ ருக்குப் பின் வந்த கேசவ சந்திர சென் என் பவர் ராமோகன் ராய் ஸ்தாபித்த மதக்கை மேலும் பரவச் செய்ய உழைத்து வந்தார். இவ்விஷயத்தில் மற்றவர் சிலர் உழைத்து வந் தனர். அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் மக ரிஷி தேவேந்திர நாத் டாகூரும், ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பரமஹம்ஸரும், விவேகானந்தராம யாவர். மகரிஷி தேவேந்திர நாத் டாகூர் என் பவர் முதலில் ப்ரம்ம சமாஜத்தில் சேர்ந் திருந்து சில அபிப்பிராய பேதங்களினால் அதி னின்றும் பிரிந்து தாம் வேறு விதக் கொள்கை களுடன் ஒரு சமாஜத்தை ஸ்தாபித்தார். கடைசியாக ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரும் ஹிந்து மதத்திற்கு ஒரு புதிய ஆதர்சத்தையும் உயிரையும் கொடுத்தார். இவர் தனிணைசூவ ரம் என்றவிடத்தில் ஒரு கோவிலுக்கு அர்ச் சகராயிருந்தார். அவருக்கு எழுத்து வாசனை என்பது கொஞ்சமும் கிடையாது. கோவிலுக்கு வரும் யாத்திரிகர்களுடனும் யோகிகளுடனும் சாதுக்களுடனும் பழகி பக்கியில் முழுகிக் தன்னை மறந்து சுவாமியைத் தியானிப்பார். இகனால் இவருக்கு மெஞ்ஞான போதம் உண் டாகி உலகப் பற்றற்று சதா வேதாந்த விஷய விசாரத்திலும் உபதேசத்திலும் தனது காலத் தைக் கழித்தார். பிறகு தன் பிரதம சிஷ்ய ரான விவேகானந்த ஸ்வாமிகளின் முயலியமாய் இந்து மதத்தின் கிரேஷ்டத்தையும் கொள்கை

களையுட்பற்றி உலக முழுதும் பிரசிக்கப்படுத் தினார். விவேகானந்த ஸ்வாமிகளும் பிரபஞ் சம் முழுதும் கேசாடனம் செய்து அங்கங்கே சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தி இந்நமத உண் மைகளை எடுத்துரைத்து வந்தார். மேற்கூறிய எல்லாரும் வங்காளிகள்தான் தற்காலத்தில் அவர்கள் கீர்த்தி நம் நாட்டுக்கும் விளங்கு வது யாவரும் அறிவர்.

வங்காளியிலும், ஆங்கிலத்திலும் இலக்கியங் களில் பிரக்கியாதிபற்று விளங்குபவர் அநேகர் உளர். எமக்கேல் மதுசூதன தத்தும், தோரு தத்தும், ராமேச்சந்திரதத்தும் அவரவர் காலங் களில் மேனுட்டாரைத் தங்களது கவிதா சக் தியால் பிரமிக்கச் செய்கனர். தற்காலத்திலும் அத்தகைய கவிவாணர்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. கவிச்சக்கரவர்த்தி என்று சொல்லப்படுபவரின் கிரகாத் டாகூரை அறியாத நாமும் ஊரும் இல்லை. இவர் கவிதாசக்தியை வியத்தே, இவ ருக்கு நோபல் (Nobel) என்பவர் ஸ்தாபித்த நிதியிலிருந்து 8000 பவுன் பரிசளிக்கப்பட்ட தென்றால் டாகூரின் கவிவன்மையைப்பற்றி எழுதுவது இங்கே அசாத்தியம். மற்றும் இராஜ்ய விஷயங்களில் மிக்க ஊக்கத்துடன் உழைத்து வரும் ஸ்திரீ இராத்நமாகிய ஸ்ரீமதி சரோஜினி தேசியும் ஒரு இனிய கவிவனிதை யாவள். இம்மாதின் கவிகள் யாவும் நமக்கு மனத்திற்கு இன்பமளித்து உற்சாகத்தைக் கொடுப்பதுடன் அம்மாதின் கவித் திறமை இத்தன்மையது என்பதையும் நன்கு விளக்கு கின்றன. சிறிய காவியங்களில் தான் கண்ட விஷயங்களை வருணிப்பதில் (Lyric Poetry) மிகவும் சாமர்த்தியம் வாய்ந்த பெண்மணி. ஆகவே இம்மாதின் காவியங்களின் நடைச் சுவையையும் பொருட் சுவையையும் அவை களைப் படிக்கவர் ஒருவரும் மறவார். இப் பெண்மணியின் தம்பியான ஹரிந்திரநாத்சட்

டோபாத்தாயா என்பவரும், தனது கவித்திறத்தைப் பல சிறிய காவியங்களில் காட்டியுள்ளார். அவருக்கு இன்னும் வயது முப்பது ஆகாவிடினும், அவரது காவியங்களைப்பற்றி ஆங்கில பண்டிதர்கள் அநேகர் புகழ்ந்திருக்கின்றார்கள். யாம் அவற்றைப்பற்றிக் கூறுவது மிகையாகும். நம்மிந்திய நாட்டில் ஆங்கில பாவனையில் மேற்கூறியவர்களைவிட சிரோஷ்டமானவர்களை நாம் அறிந்திலோம்.

நவீனக் கட்டுரைகள் எழுதுவதில் மிகவும் பிரச்சியாதி பெற்றவர், வங்காளி பாவனையில் அநேகம் நாவல்கள் எழுதியுள்ளவர் பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜியாவர். இவர் எழுதிய நாவல்கள் யாவும் தேசபத்தியைப் புரட்டக்கூடியவை. எல்லாம், நமது தேச சரித்திர சம்பந்தமானவை. இவரை வங்காள ஸர்வாஸ்தர்ஸ்காட் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே துறையில் அநேக நாவல்கள் எழுதியவர் கவி சக்ஷீ வர்த்தியான டாக்டராவர். அவரைப்பற்றிக் கூறுவது என்றால் நமது வியாசம் பெருகும்; இடமுந்தராது. அம்மாதிரியே அவரது சகோதரியான ஸ்ரீமதி சுவர்ண குமாரி தேவியும், (Mrs. Goshal) சிறிய கதைகள் எழுதுவதில் மிகக் கியாதி பெற்றவளார்.

வித்யாபிரிந்திக்காக உழைத்து வந்தவர்களுள்ளும் அநேகமவங்களிகள் உளர். தற்காலத்திய ஆங்கிலக் கல்வி நமக்கு ஏற்றதல்லவென்றும் அக்கல்வித் திட்டத்தில் நமது தேசத்தின் பாரம்பரையையும், நாகரிகத்தையும் நன்கு அறியவும் மேனாட்டாரின் நூதன பரிசோதனைகளை நமது நாட்டின் தன்மைக்கேற்றவாறு அமைத்துக் கொள்ளவும் ஏற்ற திரமையுடன் கைத்தொழில்களைக் கற்கவும் போதுமான சௌகரியங்களில்லாததைய உணர்ந்த ஒரு சிலர் அதற்குப் பரிசாரம் தேடினர். அவர்களில் அநேகர் வங்காளிகளே. மாணவர்க

ளுக்குக் கல்வி கற்க ஏற்ற வசதிகளையும் மேனாட்டிற்குச் சென்று பூர்ண வித்தையைப் படைவதற்கான ஏற்பாட்டுக்களையும் செய்ய பல தனவான்கள் லக்ஷக் கணக்கில் கல்கத்தா சர்வகலாசாலைக்குப் பணத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றனர். அவர்களில் மிகப் பிரசித்தி பெற்றவர்கள் ஸர் தாக நாத் பாஸிட் என்பவரும், ஸர் ராஷ் பிரகாரி கோஷ் என்பவருமே யாவர். பாஸிட் என்பவர் பேரினால் ஒரு பெரிய பெளதிக கலாசாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தலைமைவகிப்பவர் ஆசார்யான ஸர் பி.வி. ரோய்யாவார். அம்மாதிரியே ஸர் ராஷ் பிரகாரி கோஷின் பேரினால் ஒரு நிதி ஏற்படுத்தி அதன் வட்டினைப் கொண்டு மிகவும் கியாதிபெற்ற பெளதிக சாஸ்திர நிபுணர்களை மேனாட்டாரின் முறைகளைக் கற்கவென்று அயல் நாடுகளுக்கு அனுப்புகின்றனர். மேலும் இந்திய சாஸ்திர நிபுணர்கள் தங்கள் புதிதாகக் கண்டுபிடித்த முறைகளை மேனாட்டு மேதாவினர்களுக்கு மெய்ப்பிக்கவும் அனுப்பப்படுகின்றனர். இதுனால் நம்மிந்தியர்களுக்கு இதுகாள்வரை யிருந்த வந்த அசௌகரியங்கள் யாவும் குறைந்து வருகின்றன. சாந்திசிகேதனில் ரவீந்திர நாத டாக்டர் நமது ஹிந்து தர்மத்திற்கும் நாகரிகத்திற்கும் ஏற்றவாறு ஒரு குருகுலத்தை ஸ்தாபித்து, அவ்விடத்தில் மாசிமுலில், முன்னாலில் ரிஷிகள் ஆசிரமத்தில் சிஷ்யர்களுக்குப் போதித்தபோல் கல்வி போதித்து வருகின்றனர். இதன் நிமித்தமாக தனது சொத்து முழுவதையும் அதற்கென்றே அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறார். சமீபத்தில் காலஞ் சென்ற ஸர் அசுடோஷ் முகர்ஜியும் வங்காளிகளின் வித்யாபிரிந்தியைக் கோரி அவர் கல்கத்தா ஸர்வ கலாசாலையில் ஏற்படுத்தியுள்ள சௌகரியங்கள் யாவும் மிகவும் பாராட்டத் தக்கவை. 1905-ம் வருஷம் ஈதேசிய இயக்கத்தில் மிகவும் தீவிரமாய் உழைத்து வந்த அசுவினி

குமார தத்தரும் தனது ஆஸ்தி முழுவதையும் ஒரு கலாசாலையை ஸ்தாபிப்பதிலும் நிர்வாகிப்பதிலும் செலவிட்டுத் தானே அதன் கொள்கை ஆசிரியர்களுக்கு வந்தார் என்றால் வங்காளிகளின் தியாக புத்தியும் வித்தியாபிரிந்தியர்காக உழைக்கும் ரேமையும் நன்கு விளங்கும்.

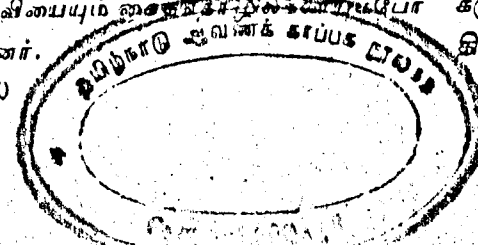
ராஜீய விஷயத்தில் உழைத்துவந்த ஸ்ரீமான் தாஸும் தனது ஆஸ்தி முழுவதையும் கல்வி விஷயத்தில் செலவிட ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகக் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்புதான் நாம் கேள்விப்பட்டோம்.

ஹிந்து சமூகத்தில் காலபதங்களால் அநேகம் குறைகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதை யாவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். இக்குறைகள் யாவும் தற்காலத்தில் நம்மில் சிலரின் சுயச்சைக்கும், சௌக்கியத்திற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கின்றன. இக்குறைகளை முதன் முதல் நன்கறிந்து உழைத்து வந்தவர் ராம்மோகன் ராய் என்று முன்னமேயே சொன்னோம். இவர் தன்னால் கூடியவனையில் விதவைகள் தம் கணவரோடு உடன்கட்டை ஏறுவதை நிறுத்தியும் இளம் பெண்கள் விதவைகளான பின் புனர் விவாகம் செய்துகொள்ளலாமென்றும் வற்புறுத்தியும் வந்தார். அத்துறையில் உழைத்தவர்களில் ஈசுவர சந்திர வித்யாசாகர் என்பவரும் ஒருவர். சமீபத்தில் காலஞ் சென்ற சசிபதபானர்ஜியும் சமூக சீர்திருத்தத்தில் மிக ஊக்கத்துடன் உழைத்து வந்தார். இவர் பெண்களின் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க மிகப் பாடுபட்டு, பள்ளிகளையும், கைப்பெண்களுக்குக் கிடைக்கவிடுதலையும், கைத்கொழிற் சாலைகளையும் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு ஏற்ற கல்வியையும் ஹைந்தாஸ்தியைப்போதிக்கின்றனர்.

ராஜீய விஷயங்களில் வங்காளிகள் அநேகர் ஊக்கங்கொண்டு உழைத்து வருகின்றனர். ஸர் சுரேந்திரநாத்பானர்ஜி என்ன, ஆனந்தமோகன போஸ் என்ன, லால்மோகன் கோஷ் என்ன, பிபின் சந்திரபால் என்ன, தேசபந்து தாஸ் என்ன, இவர்களெல்லோரும் அவரவர்களால் காலங்களில் சிக்கக் குட்டிகளாய்ந்து, தைரியமாய் அதிகார வர்க்கத்தினரோடு ஜனங்களின் உரிமைக்காகப் பாடுபட்டு உழைத்தது யாவரும் அறிவர். அதைப்பற்றி இங்கு விவரித்தல் அனாவசியம்.

ஓவியம், சிற்பம் போன்ற துறைகளிலும் வங்காளிகள் மிகக் கீர்த்தி யடைந்திருக்கின்றனர். டாக்டர் வமிசத்தில் அபானீந்திரநாத் டாக்டரும், கஜேனேந்திரநாத் டாக்டரும் ஓவியத்தில் மிகச் சிறந்து விளங்குகின்றனர். தான் சுயமாக ஓவியத்தில் சில கொள்கைகளைக் கைக்கொண்டு எல்லாருக்கும் பார்த்தமாதிரத்தில் இப்பத்தையும் சந்தோஷத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய பாவத்தில் சித்திரம் எழுதுவர். அவர்களுக்குச் சிஷ்யர்களும் அநேகர் உண்டு. நந்தலால் போஸ் என்பவரும், சமரேந்திரநாத் குப்தா என்பவரும் முக்கியமானவர்கள். சமீபத்தில் டாக்டர் கலின்ஸ் துரையவர்களால் நம்மிந்தியச் சமூகத்திற்கே அறிமுகமாக்கப்பட்ட பிரேபத குமார சாட்டர்ஜியும் ஒரு வங்காளிகான். அவர் தற்காலத்தில் மருவியிலுள்ள ஆந்திர ஜாதீய கலாசாலையில் மாணவர்களுக்கு ஓவியம் கற்பித்து வருகிறார். அவரது ஓவியத்தின் சிறப்பைப்பற்றி மிகவும் சிலாகித்துக் கூறுகின்றனர்.

தத்துவ விசாரத்தில் பிரசித்தி பெற்று விளங்குபவர்களில் முதன்மையானவர் ஸ்ரீமான் அரவிந்தகோஷ் என்பவர். இவர் பகவத் கதைக்கு மிகவும் அரியதொரு பாஷ்யம் ஆங்கிலத்திலெழுதியிருக்கிறார். இவருடைய நூல்கள்

Y15-2, 224
P28-1-12

யாவும் பல ஐரோப்பிய பாவைகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் அவற்றின் மேன்மை இத்தன்மையதென விளங்கும்.

கடைசியாகப் பொது ரசாயன சாஸ்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டு யோசித்துப் பார்ப்பின், இத்துறையிலும் வங்காளிகளேதான் மேன்மை பெற்று விளங்குகின்றனர். வெகுதூரமாக மேனாட்டார் இந்தியரின் மனப்பான்மையைப்பற்றி ஒரு கெட்டபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தனர். அது என்ன வெனின் இந்தியர்களுக்குப் பொது ரசாயன சாஸ்திரத்தில் ஆராய்ச்சி செய்த புதிய உண்மைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் சாமர்த்தியம் கிடையாது என்பதே. இந்தத் தப்பெண்ணத்தை மாற்றினவர்கள் ஆசார்ய ஸர் பி.வி. ரேயும் ஸர் ஜகதீச சந்திர போஸ் ஆவார்கள். ரசாயன சாஸ்திரத்தில் தன்னை மிக்காரும் ஒப்பாரும் ஒருவருமில் என்று விளங்கும் ஸர் பி.வி. ரே என்பவர் ஒரு நைஷ்டிகப் பிரம்மசாரி. இவர் ரசாயன சாஸ்திரத்தில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவர். இவர் நம் நாட்டுச் சாக்குகளைக் கொண்டே சாயங்கள் படியச் செய்வது என்ற முறை கடைங்கிய ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டுள்ளார். அவையாவும் மிகவும் சுலபமானவை. அதிகச் செலவில்லாதவை. இவர் நமமித்திய நாகரிகத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமான ஆடம் பரமின்மை என்ற குணத்தையே பூஷணமாகக் கொண்டு தன் வாழ்விலும் நடத்தையிலும் காரியத்திலும் அனுஷ்டித்து வருகிறார். மேலும் நம் நாட்டு முறைகளைக் கொண்டே அநேக பரிசோதனைகளை அதிகச் செலவில்லாமலும் விலைபெற்ற துணைக் கருவிகளில் உதவியில்லாமலும் செய்யும் விதத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்.

தாவர சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் மிகச் சிறந்து விளங்குபவர் ஸர் ஜகதீச சந்திர போஸ் என்பவர். அவர் பலவிதத்திலும் மேன்மை பெற்றவர். இதுவரையிலும் ஒருவருடைய புத்தித்

தும் எட்டாத ஒரு விஷயத்தில் அகாவது தாவர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த புல் பூண்டு செடி. கொடிகளின் வளர்ச்சியிலும், வாழ்விலும் தனது கவனத்தைச் செலுத்தி, அவைகளுக்கும் மனிதர்போல் தூக்கம், சோர்வு, திளர்ச்சி, கோபம், மயக்கம்போன்ற உணர்ச்சிகள் உண்டு என்று தானாகவே ஒரு தகரக் கடைக்காரனின் உதவியால் செய்த துணைக் கருவியைக் கொண்டு கண்டுபிடித்திருக்கிறார். மேலும் இது காலம்வரை இந்தியர்களில் ஒருவரையே பொது ரசாயன ஆராய்ச்சியில் மேனாட்டார் புதுப்பிப்படியான காரியத்தைச் செய்ததில்லை. அங்ஙனம் முதன்மையடைந்தவர் ஸர் போஸ் என்பதில் தடையிலலை ஸர் போஸ் நமது முதாதையர்களைப் போல் அதிகச் செலவில்லாமல் தானாகவே துணைக்கருவிகளைக் கண்டுபிடித்து உலகத்திற்கு மறுபடியும் இந்தியர்களின் புத்தி சூட்சுமத்தைத் தெரிவித்தார். இந்த பெரும் காரியத்திற்கு எல்லா இந்தியர்களும் அவருக்கு நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

வங்காளம்மத்திரம் ஏன் இவ்வாறு பல துறைகளிலும் பொலிந்து விளங்கவேண்டும்? செல்வம் பொருத்திய தமிழ் மக்கள் ஏன் இன்னும் தூங்கவேண்டும்? தமிழ் நாடு பல விதத்திலும் செழித்த நாடு; பொருட் செல்வம், புத்திச் செல்வம், குணச்செல்வம், நியாகச் செல்வம் நிறைந்த நாடு. நாம் கிணற்றுத்தவையை யொத்து பிறர் நாட்டு வளப்பத்தைக் கவனியா திருப்பது இனி ஒருகாலம் ஒண்ணாக. இனி இனி தகாது. நாம் நம் உறக்கம் நீக்கி, ஆண்மையுடன் தமிழ்த் தாயின் உத்தம புத்திரர்கள்போல் உழைக்கவேண்டும். அங்ஙனம் செய்யின் நமது தமிழ் நாடு செழிக்கும், தமிழ் ஒலி ஒங்கும், தமிழ் ஒளி வீசும், தமிழறிவு மலியும்.

“பெற்ற தாயும், பிறந்த நாட்டும்,
பிறவ வானிலும், னனிச் சிறந்தனவே.”
சுபம்.

இந்திய ஸ்திரீ ரத்னங்கள்.

(ஸ்ரீமான். சி. என். அனந்தசுப்பன்.)

(590-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

தமயந்தி.

காட்டிற்குச் செல்லல்.

உலகத்தில் சந்தோஷமும் துக்கமும் மாறி மாறி வருவது இயற்கை. இந்த உண்மை நமது நாட்டில் வசித்து வந்த எண்ணிறந்த பதிவிரதைகளின் சரித்திரங்களாலும் பெரிய அரசர்களது சரித்திரங்களாலும் அறிகிறோம். நானும் தமயந்தியும் கூடி இன்புற்று வரும் நாளில் சனி பகவான் தான் நான்மீது கொண்டிருந்த பொறுமையைத்தீர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டு, புஷ்காணை ஏவி நானோடு சூதாடுமபடிச் செய்து நானுக்குக் கஷ்டத்தை உண்டாக்கினான். சூதாட்டத்தில் நான் எல்லாவற்றையும் இழந்தான். கடைசியில் தமயந்தியைக் கூட்டிக் கொண்டு காடேகினான். சூதாட்டம் மிகவும் கொடிது என்பதை நிரூபிக்க இந்த திருஷ்டாந்தம் போதும். சூதாடியார் கெடாமல் இருந்திருக்கிறார்கள்? ஒரு பெரிய சக்கரவர்த்தியினுடைய நிலைமையே இவ்வாறு ஆகுமானால் மற்றப்படி சாமானியமானவர்களைப்பற்றி என்னென்று கூறுவது? நான் இந்தக் கேவலமான நிலைமையை அடைந்தான் என்றாலும் தமயந்தியின் பக்தியானது குறையவில்லை. கணவனுக்குத்திககு ஏதாவது ரேரிட்டால் உண்மையான மனைவியின் கடமை கணவன் பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு தைரியம் சொல்லுதலே ஆகும். கணவனுக்கு ஆபத்து நேருங்காலத்தில் அவனை விட்டுவிட்டுப் பிறந்த வீட்டிற்குச் சென்று விடுவது ஞாயமல்ல; இந்திய ஸ்திரீகளுக்கு அது அழகும் அல்ல. கணவனுடைய உயிருக்கு ஹானி ஏற்படும் என்று தெரிந்தால்

தங்களது உயிரைக் கொடுத்துக்கணவரைக் காப்பாற்றிய ஸ்திரீ ரத்னங்கள் வளவு பேர் நமது நாட்டில் பிறந்திருக்க அப்பேர்க்கொத்த உத்தமிகளை நன்றி நாட்டின் புழை எடுத்துரைத்தல் மோ!

இவ்வாறு நானும் தமயந்தியும் சென்றுகொண்டிருக்கும்பொழுது நகரைப் பிடிக்கப் போகும் சமயத்தில் அணிந்திருந்த ஒரு வஸ்திரத்தையும் ரேரிட்டது. காட்டில் பட்ட கஷ்டங்களை வளவ்வளவல்ல. தான் படும் துன்ப அதிகம் கவனித்தானில்லை. தன்னுடைய விபாகிய தமயந்தி படும் துயரத்தையும் டத்தையும் பார்த்துச் சக்கிராதவனாய் “என ஆருயிர்க் காதலி! நான் கஷ்டப்பட்டு தான் சரி: நான் செய்த அடாத கருக்காக இததண்டனை எனக்கு ஞாயந்தான். ஆனால் அந்தோ! எனனை நீ மணந்ததின காரணமாக நீயும் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு கறது பார்? நீ படும் கஷ்டத்தை என் மனம் ஆறுதலுயரத்தை ஆகையால் நான் சொல்வது செய். நான் காட்டுமபடி, கொண்டு நீ விதர்ப்ப பத்சப தந்தை இருக்கிறார். இவ்ருடாம்” என்றான்.

தமயந்தி:— (கண்களில் நாதா! நான் என தங்களுடையகோ எனது உள்ளத்த